

TOPPS[®]

JURASSIC PARK[™]

OFFICIAL **Lutra**[®] ALBUM

JP[™] IF IT'S NOT JURASSIC PARK,[™] IT'S EXTINCT!

A STEVEN SPIELBERG FILM

UNIVERSAL PICTURES PRESENTS

AN AMBLIN ENTERTAINMENT PRODUCTION

SAM NEILL LAURA DERN JEFF GOLDBLUM AND RICHARD ATTENBOROUGH

"JURASSIC PARK" SAMUEL JACKSON BOB PECK MARTIN FERRERO

MUSIC BY JOHN WILLIAMS FILM EDITED BY MICHAEL KAHN, A.C.E. PRODUCTION DESIGNER RICK CARTER

DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY DEAN CUNDEY, A.S.C. BASED ON THE NOVEL BY MICHAEL CRICHTON

SCREEN PLAY BY DAVID KOEPP ADAPTATION BY MICHAEL CRICHTON AND MALIA SCOTCH MARMO

PRODUCED BY KATHLEEN KENNEDY AND GERALD R. MOLEN

DIRECTED BY STEVEN SPIELBERG A UNIVERSAL PICTURE

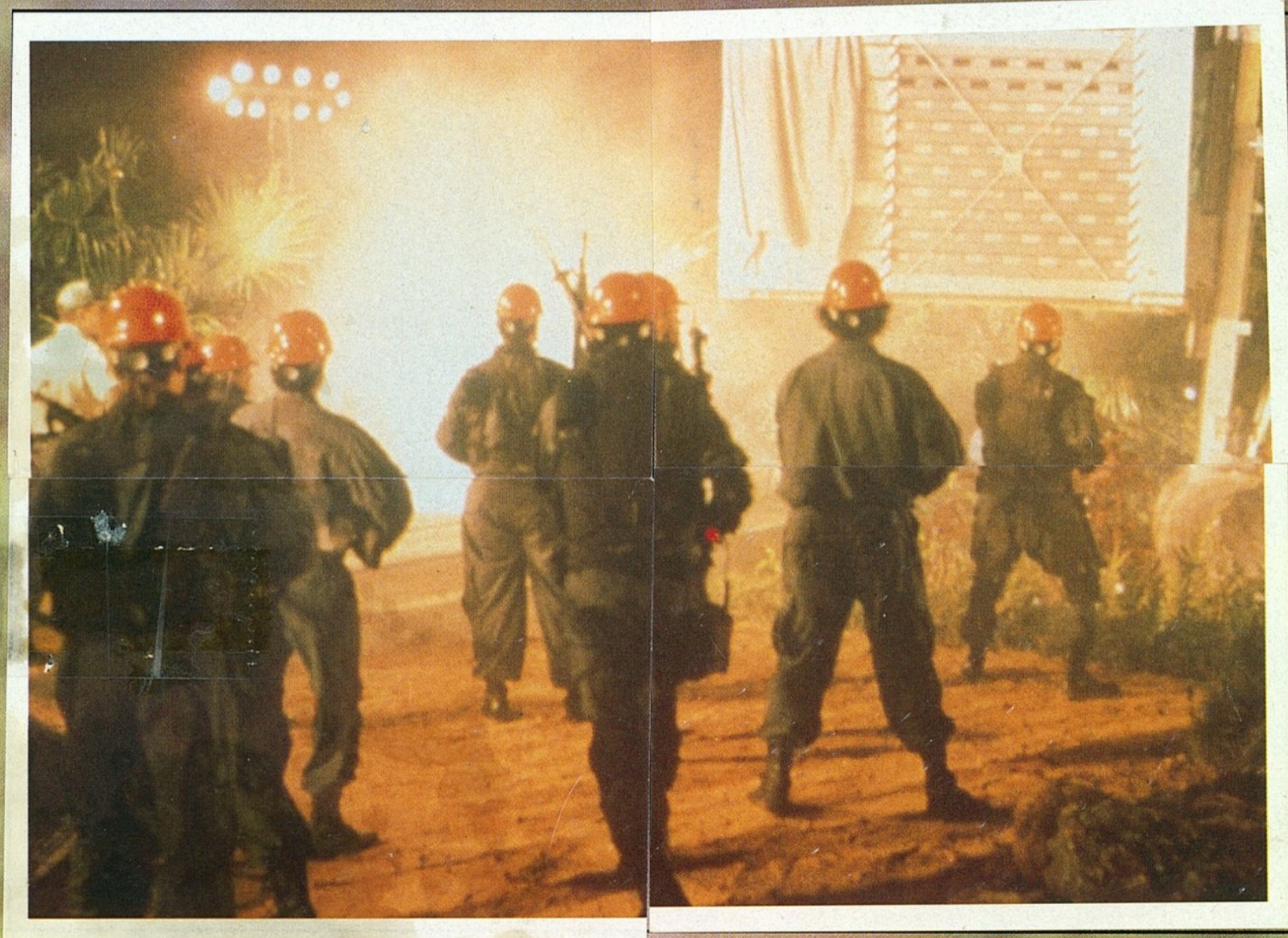
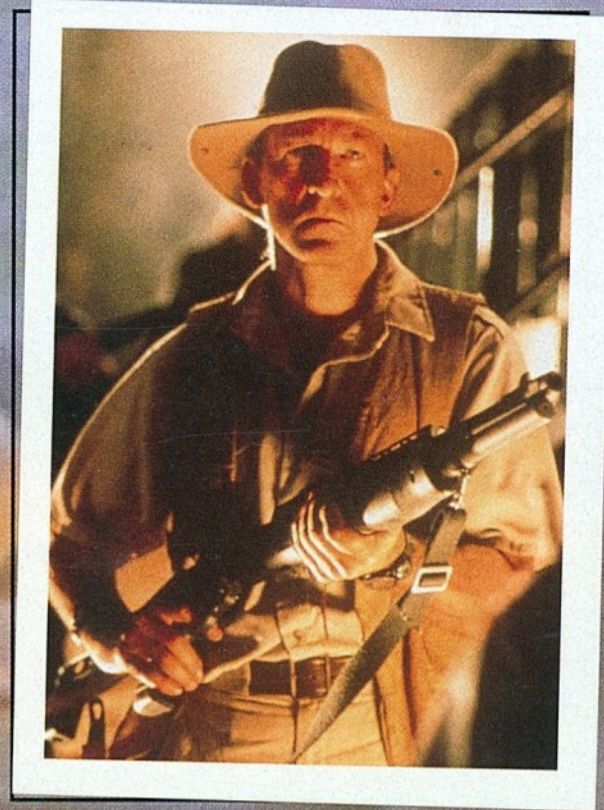
Jurassic Park™ & ©Universal City Studios, Inc. and Amblin Entertainment.

JURASSIC PARK, NUBLAR-SZIGET

A hatalmas villástargonca könnyedén tört utat magának veszélyes rakományával. A reflektor fénycsóvája megvilágította a kaput. Az egyik munkás felmászott a ketrecszerű láda tetejére, és megpróbálta felhúzni a rácsot, de az félúton megakadt. A munkás hirtelen lebillent a láda tetejéről. Óriási karom villant meg...

- Tűz! Tűz! Lőjenek! - kiáltotta Muldoon, a Jurassic Park fővadőre. Eldördültek a fegyverek... de már későn.

MANO DE DIOS, BOROSTYÁNLE-
LŐHELY

A családja húszmillió dollárt követel az elveszített lábért - közölte Rostagno.

- Hammondnak jobban oda kellene figyelnie a park ügyeire - mondta gondterhelten Donald Gennaro.

- A biztosító társaság szerint... - Gennaro mondandóját egy kiabáló munkás szakí-

totta félbe.-

- Moszkító! Moszkító! találtunk!

Mindannyian a barlang felé indultak.

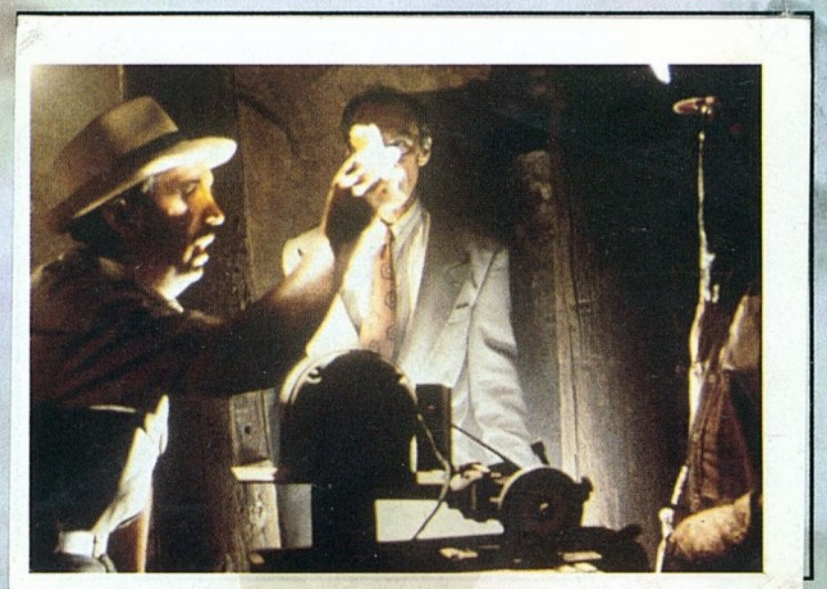
- A baleset kapcsán kétségek merültek fel, vajon biztonságos-e a park - folytatta Gennaro, amint eltűntek a sötéttségben.

- Meg kellett ígérnem, hogy helyszíni ellenőrzést tartunk. A biztosító ragaszkodik a legjobb szakemberhez.

- Alan Granetet akarják.

Őt ugyan el nem vonszolja Montanából. Semmi pénzért nem hagyná ott az ősmaradványokat - mormolta Rostagno, miközben a fény felé tartott egy borostyánrögöt. Egy százmillió éves szúnyog aludta örök álmát az áttetsző kőbe zárva.

Tökéletes - állapította meg Rostagno.

MONTANA

Dr. Alan Grant őslénykutató óvatosan tisztogatta körül a velociraptor-csontvázat. Kolléganője, dr. Ellie Sattler, aki egyébként az ősi növényeket kutatta, most segített a csontokat rögzíteni. A domboldalon dinoszaurusz-rajongó diákok bók-lásztak az ásatáson. Az egyik fiú éppen homokot rúgdosott egy feltárt gödörbe.

- Vigyázz! Ezek a csontok nagyon törékenyek! - szólt oda neki Alan Grant, de mintha a falnak beszélt volna.

- Miért küldik a nyakunkra ezeket a kölyköket? - morgolódott Grant professzor.

A padlócsiszoló kinézetű szerkezet puha ólomrudat lőtt a földbe. A számítógép képernyőjén egy őshüllő csontváza jelent meg.

- Még néhány év és már ázni sem kell - jegyezte meg a gép kezelője.

- Olyan, mint egy óriáspulyka - bökött az egyik gyerek a képernyőre. Grant professzor barátságosan átölelte a fiú vállát.

- Képzeld el, hogy kilépsz a fák közül, és megpillantod ezt az óriáspulykát! Nem moccansz, mert azt hiszed, hogy a Rex-hez, a zsarnokgyíkhöz hasonlóan csak a

mozgást észleli. Aztán ráébredsz, hogy tévedtél. Te ránézel, ő visszanéz, és máris ilyen éles karmokkal támad rád.

A fiú elsápadt, és kis híja volt, hogy el nem sírta magát.

- No, azért tanúsíts egy kicsit nagyobb tiszteletet iránta!

- Miért kellett halálra rémítened? - róttá meg Ellie.

- Lärmások, rendetlenek, sokba kerülnek, semmit nem tudnak a jura korról, még kevesebbet a kréta korról. Csak a baj van velük. Te is egy ilyet akarsz?

- Egyszer majd biztosan. Nem is olyan rémesek - vont a vállát Ellie.

Váratlanul egy helikopter lebbent följük és megkezdte a leszállást.

Az irodában egy férfi kotorászott a hűtőgépben. Diadalittasan kiragadott belőle egy pezsgősüveget, s rögtön ki is nyitotta.

- Mit művel? Azt félretették! - dörrent rá az éppen belépő Grant professzor.

- Éppen erre az alkalomra! - vigyorodott el az ismeretlen.

- Ki maga?

Az ismeretlen elégedetten pillantott körül az irodában, ahol az asztalok tele voltak

csontleletekkel.

- Örülök, hogy megismerhetem, Grant professzor. Látom, hasznosan költik az évi ötvenezer dolláromat. Egyébként John Hammond vagyok.

- Ki ez a futóbolond? - vágódott be az ajtón Ellie.

- John Hammond - mutatta be Grant.

- Pardon! - ütött a saját szájára Ellie, hiszen jól tudta, hogy ehhez a kutatáshoz a milliárdos Hammond adta a pénzt.

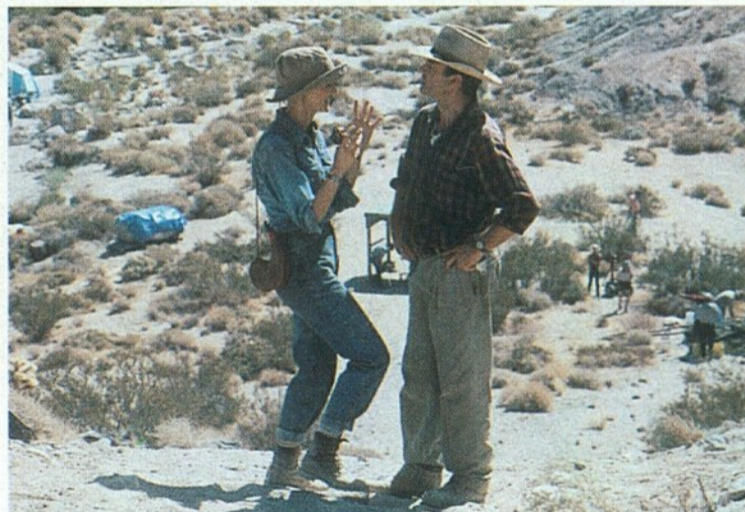
- Elnézést, hogy bejelentés nélkül érkeztem - nyújtotta át Hammond a pezsgős poharakat -, de sürges az idő. Már öt éve dolgozunk egy különleges parkon, amelyért minden gyerek bolondulni fog. Nem sajnáltam rá a pénzt. Jövőre nyitjuk meg, de előtte szeretném kikérni a szakértők véleményét.

- Nem hagyhatjuk itt az ásatásokat - tiltakozott Grant professzor.

- És mégis milyen park ez? - érdeklődött Ellie.

- Hát... Nevezzük talán őslényparknak - mondta Hammond.

- Itt vár a helikopterem. Jönnek?

SAN JOSÉ

Dennis Nedry, Hammond számítógépes főnöke vígan sülyesztett el háromnegyed millió dollárt.

- A másik felét akkor kapja meg, ha mind a tizenöt fajtából szerez egy-egy életképes példányt a szigetről - közölte a vele szemben ülő férfi, aki néha lopva körülnézett. Egy borotvahabos flakont nyújtott át Nedrynek. Lecsavarták az alját. Tizenöt hűtött rekesz tűnt elő belőle.

- Ezekbe rakja az embriókat! - mutatta Nedrynek a férfi - és azonnal juttassa el a hajóra! Tudja már, hogyan játssza ki a biztonságiakat?

- Lesz rá tizennyolc percem - legyintett fölényesen Nedry - és tizennyolc perc alatt tíz év kutatómunkáját spórolom meg a maga cégének.

MÁSNAP

Az In-Gen Részvénytársaság helikoptere közeledett a Nublar-sziget felé fedélzetén Grant professzorral, Ellie-vel, Hammondal, Gennaróval és Ian Malcolmmal, a világhírű matematikussal.

- Ahhoz képest, hogy matematikus - mondta Hammond Malcolmnak - elég egyéni a véleménye.

- Nem egyszerűen matematikus vagyok, hanem káosz-szakértő - vágott vissza Malcolm - én azzal foglalkozom, hogy mitől omlanak össze a látszólag rendben menő dolgok.

- Vészmadár! - csóválta a fejét Hammond. A Nublar-sziget felhőkbe burkolózott és rejtélyes látványt nyújtott.

- Rossz a széljárás - mondta Hammond - gyorsan kell leszállnunk, kicsit rázós lesz. Sziklafalak suhantak el mellettük, aztán a gép földet ért a leszállóhelyen.

- Isten hozta önöket a Jurassic Parkban! - mondta Hammond.

VIGYÁZAT! MAGASFESZÜLTSGÉ!
10.000 VOLT - hirdették a táblák minde-
nütt a tíz méter magas kerítés mentén. A
kapu kinyílt, s a két terepjáró átgördült
rajta.

- Mind az ötven mérföldnyi kerítés készen
van? - kérdezte Gennaro Hammondot a
hátról haladó teperjáróban.

- A beonárok és a mozgásérzékelő rend-
szer is - tette hozzá büszkén Hammond.

- Ez most nem baráti látogatás -
figyelmeztette Gennaro - ez a sziget biz-
tonsági rendszerének komoly vizsgálata.
Ha a szakértőket nem győzi meg, engem
sem tud meggyőzni. Akkor pedig lehú-
zzuk a rolót.

Az elől haladó kocsiban Ellie ámulva
nézegette a burjánzó trópusi növényzetet.
Grant azt figyelte, hogy némely fatörzs
milyen szürke és csupasz. Szólt a sofőr-
nek, hogy álljon meg. Ahogy kiszállt, fel-
felé fordította a fejét, hogy szemügyre ve-
gye a furcsa fákat... És akkor rádöbnt,

hogyan amit lát, nem fatörzs, hanem - egy
láb. A láb pedig emeletnyi magasságban
egy dinoszauruszban - egy brachiosza-
ruszban - folytatódott, amely elégedett
képpel legelte a fák ágait.

- A, istenem! - szakadt ki a kiáltás Ellie-
ből.

- Nem akarják megsimogatni? - érdeklő-
dött Hammond.

- Hát megcsinálta? Mégis megcsinálta? -
bámult elképedve Malcolm Hammondra.

Grant professzor pedig szinte kövé der-
medve figyelte, amint a brachiosaurusz
hosszú nyakával átnyúlt az út fölött és
nekilátott egy újabb fakoronának.

- Növényevők - nyugtatta meg Grant az
egyre sápadtabb Gennarót.

- De attól még ránk léphetnek - jegyezte
meg Malcolm.

A brachiosaurusz hátrálni kezdett vastag
ágakat zúdítva ezzel a terepjárókra.

- Egy igazi, élő dinoszaurusz - suttogta

Grant, aki még mindig nem hitt a szemé-
nek. Ámultan nézték, milyen fürgén
mozognak a dinoszauruszok.

- Itt a cáfolhatatlan bizonyíték, hogy
melegvérűek — mutatott a dinókra Ellie.

- A nyakuk legalább 7-8 méter hosszú -
állapította meg Grant.

- Tíz méter - jegyezte meg szerényen
Hammond.

- És milyen gyorsan mozognak... - mon-
ta Ellie.

- A Tyrannosaurus Rex eléri az óránként
ötven kilométeres sebességet is - tette
hozzá Hammond.

- Rexük is van? - Grantnek leesett az álla.

- Majd mindent a maga idejében - nyug-
tatta meg Hammond. - Egyébként az
egész parkot annak alapján terveztük
meg, amit maguk a dinoszauruszok visel-
kedéséről írtak.

JURASSIC PARK, központi épülete három részből állt. Ezeket sétányok választották el egymástól. Az egyik az a betonkarám volt, amelynél a munkás szerencsétlenül járt, a másik lakóépület, a legnagyobb pedig a látogatóközpont a kiállítás-sal és a vetítőteremmel.

Hammond és vendégei beléptek az előcsarnokba, amelyet két csontváz töltött ki: egy Rex, amely egy kisebb dinoszauruszra támad. Hammond tovább vezette őket egy nagy előadóterembe, ahol filmen mutatták be, hogyan sikerült életre kelteni ezeket a százmillió éve kihalt lényeket.

- A DNS-lánc olyan, mint egy élőlény tervrajza - magyarázta Hammond, mintha nem is tudósoknak, hanem turistáknak mesélne - a dinoszauruszok pedig itt hagyták a tervrajzukat, amely például ott volt a vérükben is. Képzeljük el, hogy egy szúnyog rászáll egy dinoszauruszra, jól

teleszívja magát, aztán leszáll egy gyantás faágra és beleragad, a gyanta azután megkövül az évmilliók során borostyán lesz belőle, de a szúnyogban még mindig ott van a dinoszaurusz vére.

Mindazt, amit elmondott a vetítőteremben, rajzfilmben is látták.

- Azután már csak az maradt hátra - folytatta Hammond -, hogy számítógépek segítségével újraszerkesszük ezt a DNS-láncot.

- Bravó! - tapsolt lelkesen Gennaro.

Ekkor azonban a széksor megmozdult, elfordult a helyéről és forgószínpadként átvitte a látogatókat a következő terembe.

- És most lássuk a dinó-bébiket! - jelentette be Hammond.

Hatalmas teremben voltak. A hosszú asztalokon furcsa tojások heverték infravörös fényben. Egy kis fűtött üvegtartályban éppen akkor repedt meg az egyik tojás héja.

- Mindjárt kibújik - lépett hozzájuk dr. Henry Wu, a laboratórium vezetője.

Hammond gyermeki kíváncsisággal lépett közelebb: - Henry, miért nem szólt? Tudhatja, hogy itt akarok lenni, amikor a világra jönnek. Itt voltam eddig minden apróság születésénél.

- Kivéve persze a vadon születetteket... szólt közbe Malcolm.

- Vadon nem tudnak szaporodni - mondta Wu - mind nőstény. Ellenőriztük a kromoszómáikat.

- Az életet nem lehet kordába zárni - ingatta fejét kétkedően Malcolm - az élet kiszabadul, és ledönti a korlátokat.

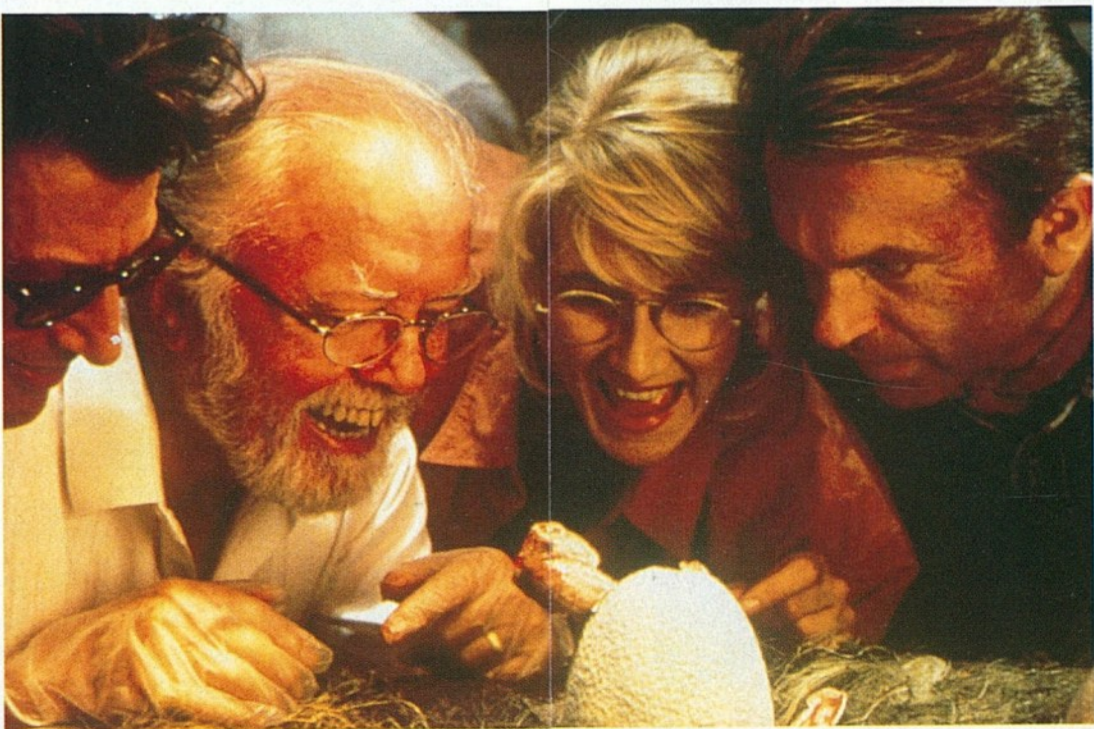
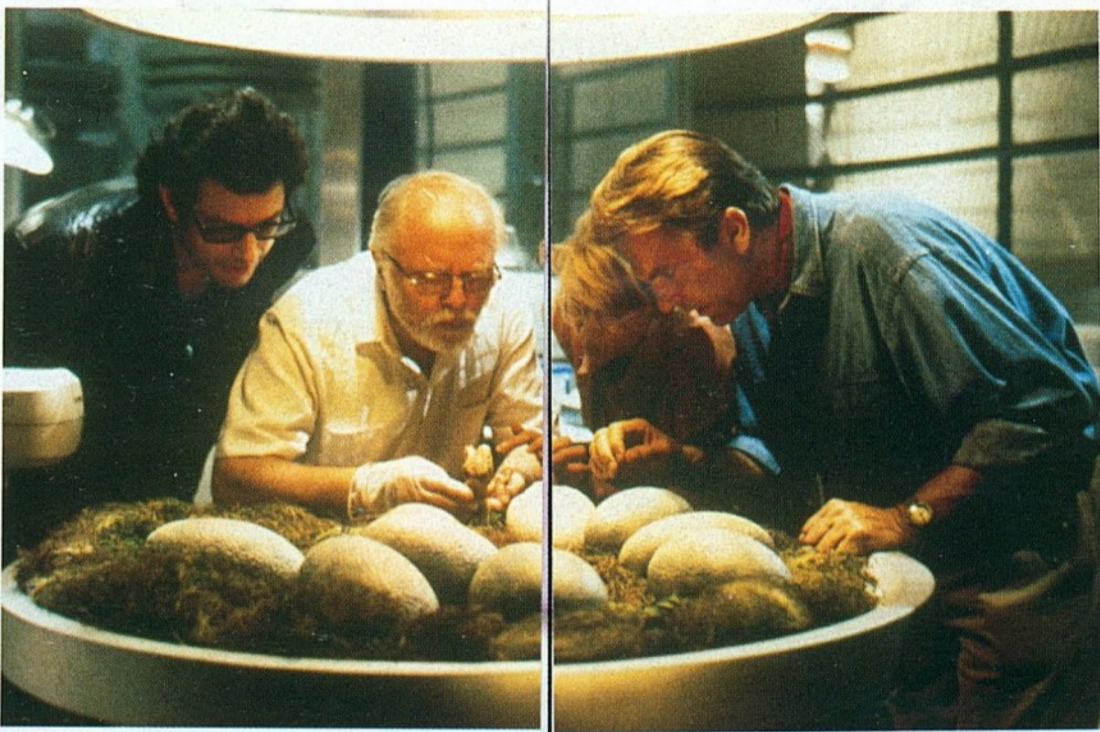
Aztán figyelmük a dinoszaurusz-bébi felé fordult. Egy kis velociraptor volt.

CAUTION

**VIABLE EMBRYOS
HANDLE WITH
EXTREME CARE!**

A BETONKARÁMNÁL az emelődaru egy borjút eresztett lefelé. Az állat vadul kapálózott, ahogy egyre lejjebb és lejjebb eresztették.

- Mit csinálnak? - kérdezte Grant.

- Etetés van - felelte Hammond.

A borjú eltűnt a lombok között. A daru gékje hirtelen meghajolt, mint a horgászbot vége, amikor kapás van. A növényzet szinte forrt, morgás, csámcsogás hallatszott, a darukötél pedig már üresen lógott.

- Velociraptorok - mondta Hammond - meglepően gyorsak, talán még a Rexet is felülmúlják.

- Mindet el kellene pusztítani - Robert Muldoon, a fővadőr érkezett meg.

- Robert szeret óvatoskodni - mentegette Hammond - de azt el kell ismerni, hogy többet tud a raptorokról, mint bárki más. - Milyen gyorsan fejlődnek? - kérdezte Grant.

- Nyolc hónapos korukban már kész gyilkosok. Gyorsak, mint a gepárd. 85-90 kilométeres sebességre is képesek. És döbbenetesen ugranak...

- Igen, igen - vágott közbe Hammond - meg is tettünk minden óvintézkedést. A raptorok és a látogatók közé húsz centis golyóálló

üveg kerül különleges acélkeretben.

- És az intelligenciájuk? - kérdezősködött tovább Grant.

- Kiemelkedően intelligensek - válaszolta Muldoon - ezt egyszerűen érezni lehet, amikor az emberre néznek. Ha nem kapnak elég ételt, nekitámadnak a kerítésnek.

- De hát áram van benne! - szólt Ellie.

- Sohasem támadtak még ugyanazon a helyen. Kikeresik a leggyengébb pontokat. És nem felejtnek.

- No, nem ennénk valamit? - szólt kedélyesen Hammond.

AZ ÉTTEREMBEN már túl voltak az ebéden. Hammond további terveket és bemutatófilmeket mutatott a vendégeknek.

- Több látványosság még nem készült el. Ez a túra lesz az első, amelyen most részt vesznek. Aztán majd fejlesztjük tovább.

- Annyi lesz a belépődíj, amennyit csak kérünk - áradozott Gennaro.

- Kétezer dollár, tízezer dollár: mindegy, megadják...

- Donald, ez a park nemcsak a szupergazdagoknak épült - csitította Hammond - a világon mindenkinek joga van gyönyörködni ezekben az állatokban.

Grant felvette az asztalról a park kicsinyített térképét, és a zsebébe tette. A háttérben tovább szólt a tájékoztató: „...a bevétel meg fogja haladni a kilencmilliárd dollárt évente...”

- Hát nem látja, milyen veszedelmes, amit csinál?! - emelte fel a hangját Malcolm - a genetika félelmetes fegyver, mivel beavatkozik a természetbe. Senki nem vállalhat érte felelősséget.

- Szerintem maga lebecsül bennünket - vont a szemöldökét Hammond - tudósaink olyasmit vittek véghez, amit még soha senki.

- És a kutatás lázában eszükbe sem jutott, mi lesz ennek a vége.

- Miért nem adhatnánk még egy esélyt egy kihalt fajnak?

- A dinoszauruszoknak megvolt a maguk esélye. A természet ítélte őket kihalásra - csattant fel Malcolm.

- Az a kérdés - kapcsolódott be Ellie -, lehet-e egyáltalán sejtelmük egy kihalt életformáról.

- Kíváncsi lennék a legnagyobb őszálatkutató véleményére is - fordult Hammond Granthez.

- Csak ámulok... és félek - felelte Grant. - A dinoszauruszokat és az embert 65 millió év választja el egymától. És most hirtelen összevegyítjük őket. Kinek lehet a leghalványabb fogalma arról, mi sül ki ebből.

- Ez nem lehet igaz! - kiáltotta Hammond.

- A támogatásukra számítottam, és ki állt ki mellettem? Csak egy vérszívó ügyvéd.

- Nagyon köszönöm! - mondta szárazon Gennaro, az ügyvéd.

Kint dudáltak.

- Á, Tim és Alexis megérkezett! - villanyozódott föl Hammond.

- Gyerekek! - kiáltotta Hammond és átka-rolta most érkezett két unokáját.

- Csak nem jönnek velünk? - kérdezte Grant, miközben két túrakocsivá átalakított terepjáró gördült elő a föld alatti garázból.

- Legyen szíve! - mondta Hammond. - A szüleik válnak, ez legalább kicsit eltereli majd a figyelmüket.

- Hogyhogy nincs kormánykerék? — ámult

Gennaro bekukkantva az első terepjáróba. - Automatikusak - magyarázta Hammond - az út közepén vezetősín van, afölött haladnak.

- Én dr. Sattlerrel tartok - jelentette ki Malcolm.

Grant is Malcolm után akart eredni, de Tim csodáló szemekkel elébe állt.

- Olvastam a könyvét - mondta a kisfiú. - Óóó... Igen? Nagyszerű!

Tim az első kocsni mellett állt, ezért Grant visszafordult, hogy a hátsóhoz menjen.

- Komolyan gondolja, hogy a dinók madárrá változtak?

- Néhány faj fejlődési vonala ilyen volt - mondta Grant.

- Szerintem egyáltalán nem madárszerűek - mondta Tim -, azt hallottam, hogy egy nagy meteor vágódott a földbe és hatalmas krátert vájt és emiatt haltak ki. Az a meteor felhevítette a levegőt és óriási porfelleget kavart, meg minden ilyesmi - folytatta Tim - és egészen megváltoztatta az időjárást.

Grant becsapta a kocsni ajtaját és sarkon fordult, hogy a másik kocsnihoz menjen, de ezúttal Lexbe ütközött. A lány Ellie-re mutatott.

- A hölgy azt mondta, tartsak magával, nagyon fog örülni neki.

- Még egy gyerek?! Uramisten! - kapott a fejéhez Grant professzor.

A JURASSIC PARK VEZÉRLŐTER-
MÉBEN monitorok mutatták a különféle
dinoszauruszok helyzetét a térképen.

Hammond viharzott be a terembe, nyomá-
ban Muldoonnal, aki egy papírt lobogtatott:
- A meteorológiai szolgálat trópusi vihart
jelez, tőlünk 75 mérföldnyire, nyugatra.
Rajta tartom a szemem.

- Helyes-nyugtázta Hammond. - Ray, maga
pedig indítsa a túraprogramot - szólt a köz-

ponti vezérlőegységél ülő főmérnöknek.

A TÚRAKOCSIK ELINDULTAK

Gennaro, Tim és Lex az első kocsiban ült,
Grant, Ellie és Malcolm a hátsóban. Átha-
ladtak két irdatlan magas kapun, s ezzel
behatoltak a Jurassic Parkba.

A hátsó kocsiban felfénylett a beépített
képernyő és megszólalt egy hang: - „Isten
hozta önöket a Jurassic Parkban! Önök

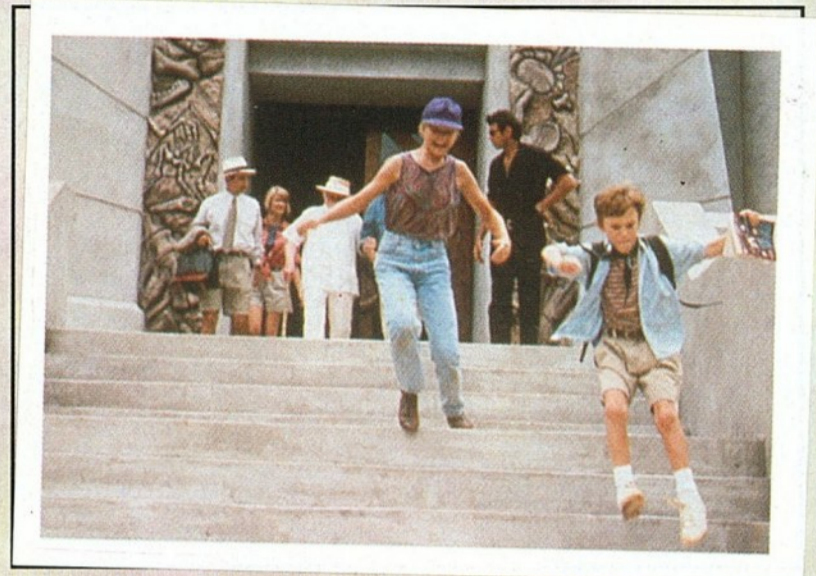
már a történelem előtti időkben járnak...”

- Ez meg mi a fene? - kérdezte Gennaro.

- Ez egy interaktív CD-ROM - világosí-
totta fel Lex. - Megérinti a képernyő meg-
felelő részét, és a számítógép máris elme-
séli, amire kíváncsi.

A hang folytatta: „...ezek a lények már ré-
gesrég eltűntek a Föld színéről, és önök
újra megpillanthatják őket...”

- Lex komputer-őrült - szólalt meg Tim.

A TÚRAKOCSIK LASSÍTOTTAK

A számítógép folytatta: „...ha jobbra tekintenek, túránk első dinoszaurusz-csapatát láthatják, a dilophosauruszokat...”

Tim és Lex rávetődött az ablakra, mint ahogy Grant, Ellie és Malcolm, de semmit sem láttak.

„...A dilophosaurusz az egyik legősibb ragadozó. Szervezete mérget termel, amelyet zsákmányára köpve azt megvakítja és megbénítja...”

- Nincs is itt semmi-mondta csalódottan Tim.

A VEZÉRLŐTEREMBEN Arnold a képernyőket figyelte.

- Égnek a kocsik fényszórói és nem tudom, lekapcsolni őket, és a számítógép is vacakol. Hammond idegesen megrázta a fejét, és a mellette ülő számítógépeshez fordult, aki éppen elmerült egy játékprogramban.

- Dennis, az életünk a maga kezében van, és maga hülyéskedik.

A férfi megfordult. Dennis Nedry volt. Ugyanaz, aki a sötét üzletet kötötte San

Joséban.

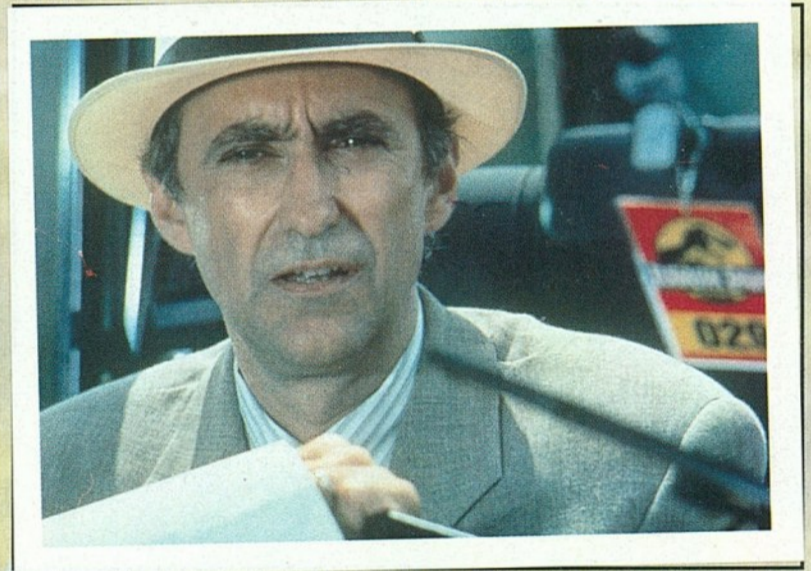
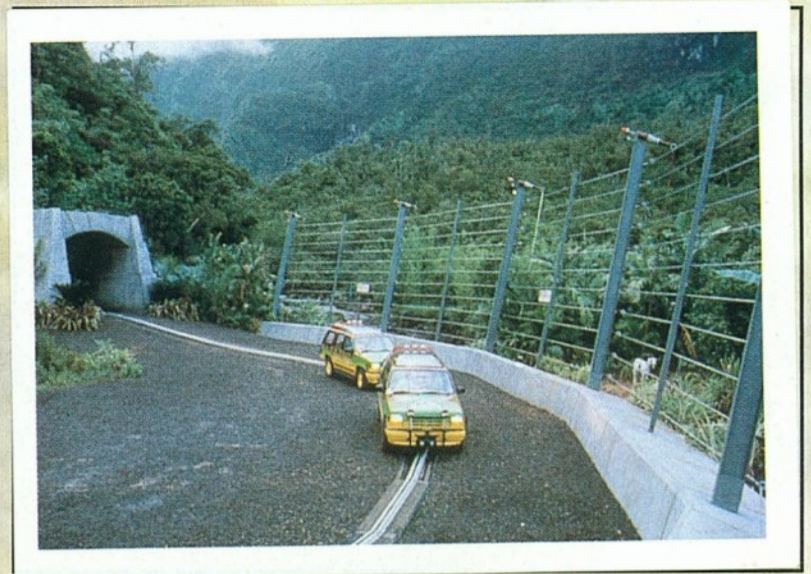
- Megcsináltam magának, hogy erről a helyről pár emberrel az egész parkot irányítani tudja, és mindezt bagóért...

- Dennis, a fényszórók... - ismételte Arnold.

- Na jó, átfutom a túraprogramot, ha visszatértek, oké? De akkor egy időre részben elmegy a rendszer.

- Figyeljete! - szakította félbe Muldoon.

- A tyrannosaurusznál vannak...

A TÚRAKOCSIK MEGÁLLTAK.

A kerítésen táblák hirdették: VIGYÁZAT! MAGASFESZÜLTSG! ÉLETVESZÉLYES!

Tim és Lex az ablakhoz nyomta az orrát. Tompa zúgás hallatszott. Egy kis ketrec bukkant elő a föld alól. A rácsok visszahúzódtak, és a tisztáson egyedül egy karóhoz kötött kecske maradt. Panaszosan mekegett.

- A kecskét megeszi? - kérdezte Lex. -

- Baromi jó! - mondta Tim.

- Soha nem ettél még báránysültet? - érdeklődött Gennaro.

- Vegetáriánus vagyok - vágott vissza Lex.

A sorsára váró kecskét hat szempár figyelte a kocsikból. Az állat végül megunt a mekegést, és lefeküdt. Mindenki csalódott volt. Malcolm beleszólt a mikrofonba.

- Elképzelhető, hogy véletlenül még dinoszauruszokat is látunk a dinó-túrán?

- Hogy utálok ezt az embert... - morogta Hammond a vezérlőteremben.

Grant ült a kocsiba zárva, sehol semmi láttnivaló. Ráadásul végig kellett hallgatnia, mit fecseg Malcolm Ellie-nek.

- Íme! - mutatott körbe Malcolm - A tyrannosaurusz, nem tartja be a szabályzatot. Ez a káosz lényege.

- Még nem értem, mire gondol - mondta Ellie.

Grant úgy ült, mintha nyársat nyelt volna. Valami távoli mozgást figyelt a mező túloldalán.

Malcolm tovább fecsegett, de Grant tudatáig nem jutott el, miről is beszél. Hirtenen feltépte az ajtót, és kiugrott a kocsiból.

- Látja, megint igazam van - bólogatott Malcolm. - Senki sem tudta volna megjósolni, hogy dr. Grant kiugrik egy mozgó járműből és... Nem tudta kifejezni a gondolatát, ugyanis Ellie is kiugrott a kocsiból.

A VEZÉRLŐTEREMBEN Hammond, Muldoon és Arnold hitetlenkedve bámulta a monitort. A túra résztvevői egy dombon sétálnak lefele, miközben a kocsik nyitott ajtóval gurulnak tovább.

- Állítsa le a programot! - adta ki az utasítást Hammond.

- Előre megmondtam, hogy rögzíteni kell a kocsik ajtaját - mondta Muldoon.

Dennis Nedry lopva odapillantott az egyik monitorra, amely egy erős acélajtót mutatott, rajta a felirattal: EMBRIÓ HŰTŐKAMRA - BELÉPNI TILOS!

Egy másik képernyő a keleti kikötőben horgonyzó teherhajót mutatta. Most rakodtak ki, s egy csapat munkás ment fel a hajó fedélzetére.

Nedry borotvahabos flakonja ott volt az asztal alatt.

EGYRE JOBBAN BEBORULT, amikor a túra résztvevői egy ösvényen baktattak végig. Tim nem tárgított Grant mellől.

- Azt akartam mondani, hogy van egy másik könyv, amit egy Baker nevű hapsi írt. Szerinte a dinók azért haltak ki, mert megbetegedtek, és egyáltalán nem változtak madárrá.

Gennaro szemlátomást egyre jobban aggódott.

- Maguk szerint helyes, hogy idekint vagyunk?

Hirtelen földre gyökerezett a lábuk, amikor megpillantották a triceratopsot, a háromtülkű dinót. A dinó az oldalán feküdt. Nem mozdult, zihálva szedte a levegőt. Gerry Harding, az állatorvos a beteg dinó mellett guggolt. - Semmi baj! Jöjjenek nyugodtan! Muldoon lenyugtatózta.

Ellie alig bírta magával.

- Egy igazi, élő, lélegző triceratops!

- Idenézz! - Ellie kicsit megkaparta az állat nyelvét. - Mik a tünetek?

- Egyensúlyvesztés, bizonytalanság,

nehéz légzés - válaszolt Harding - a tünetek hathatente jelentkeznek.

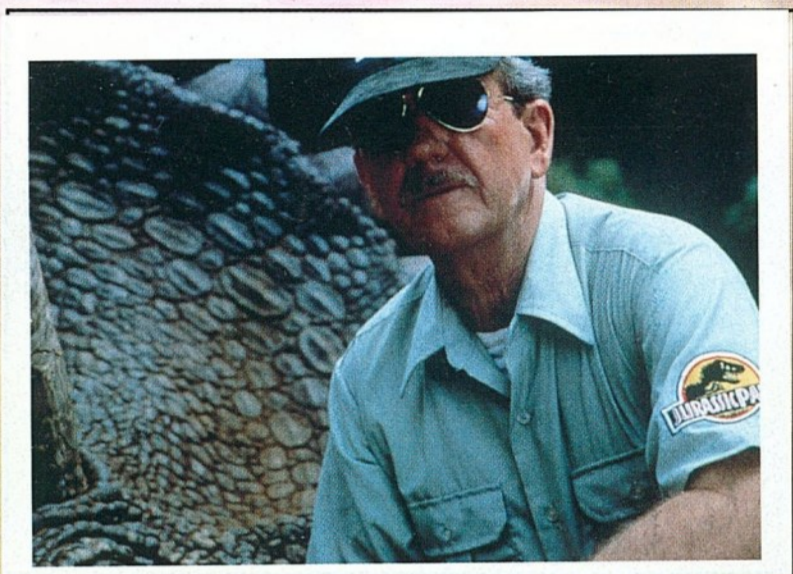
- A pupilla kitágult, és ez mérgezésre utal - mondta Ellie - gondolom, valamelyik helyi növény okozza. Az ott gyöngyfüzérfa?

- Igen. Tudjuk, hogy mérgező, de az állatok nem esznek belőle.

- Biztos benne?

- Tökéletesen.

- Majd elvállik.

A MONITOR KÉPERNYŐJÉN Arnold a tengerpart fölött gyülekező fekete felleget figyelte.

- A vihar nem csillapodott és nem változtott irányt. Szeretném lerövidíteni a túrát. Holnap ugyanott folytatjuk.

- Muszáj? - kérdezte Hammond.

- Ne kísértsük a sorsot, John!

Hammond bólintott.

- Szóljon nekik, ha visszatértek a kocsi-

hoz!

Nedry az első tisztet hívta a hajó fedélzetén.

- Nem biztonságos ez a kikötő vihar nélkül - mondta a tiszt. - Ki kell futnunk a tengerre, ha végeztünk a rakodással.

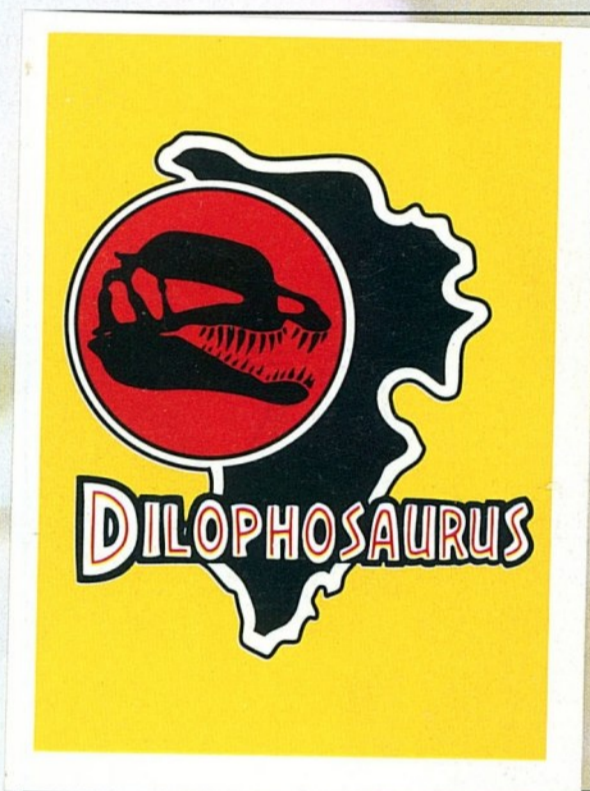
- Nem - mondta Nedry halkán. - Maradjunk az eredeti tervnél!!! Majd ha visszatérték a túráról.

ELLIE NEJLONKESZTYŰBE bújtatott

kezét kihúzta a triceratops ürülékéből.

- Igaza volt - mondta Hardingnak - gyöngyfüzérbogyónak nincs nyoma.

NEDRY ALATTOMBAN több parancsot gépelt be a számítógépbe. A képernyőn megjelent a VÉGREHAJTANI szó - tiltóan vörös keretben.

TIM A TRICERATOPS MÖGÖTT állt és egy kavicsalmot nézegetett. Grant és Ellie a beteg állat fölött töprengett.

- Valami nem stimmel ezzel a hathetes periódussal - mondta Grant.

- A triceratops állandóan legeg, így állandóan betegnek kellene lennie... - folytatta Grant.

- Láttam ezekről képeket... - mutatott Tim a kavicsokra - ... a könyvében.

- Zúzakövek - mondta Ellie.

- Ez az - csapott a homlokára Grant - ez megmagyarázza a hathetes szünetet.

- Hogy értik ezt? - kérdezte Tim.

- Pofonegyszerű - magyarázta Ellie. - Egyes állatfajoknak nincs foguk.

- Mint például a madaraknak - folytatta Grant. - Ezért köveket nyelnek le és azokat a gyomrukban lévő izmos zacskóba, a zúzába gyűjtik, s ezek segítségével őrlik

meg az ételüket, de egy kis idő után... - ...úgy hathetente a kövek túlságosan számára csiszolódnak, ezért az állat kiöklendezi és újakat nyel helyettük.

- ...és a kövekkel együtt lenyeli a mérgező bolygókat is. Szép munka volt, Tim. Mennydörgés hallatszott a távolból.

- Ideje indulnunk - szolt Gennaro.

- Én még itt maradnék dr. Hardinggal - mondta Ellie.

- Nem probléma - jegyezte meg Harding.

- Terepjáróval visszaviszem a látogatóközpontba.

Eleredt az eső, nagy kövér cseppekben.

- MEGVAN, HOGYAN HOZHATOM VISSZA leggyorsabban a kocsikat! - mondta Arnold - tesznek majd egy hurkot a pihenőterület körül.

Nedry a képernyőre meredt. A hajót fi-

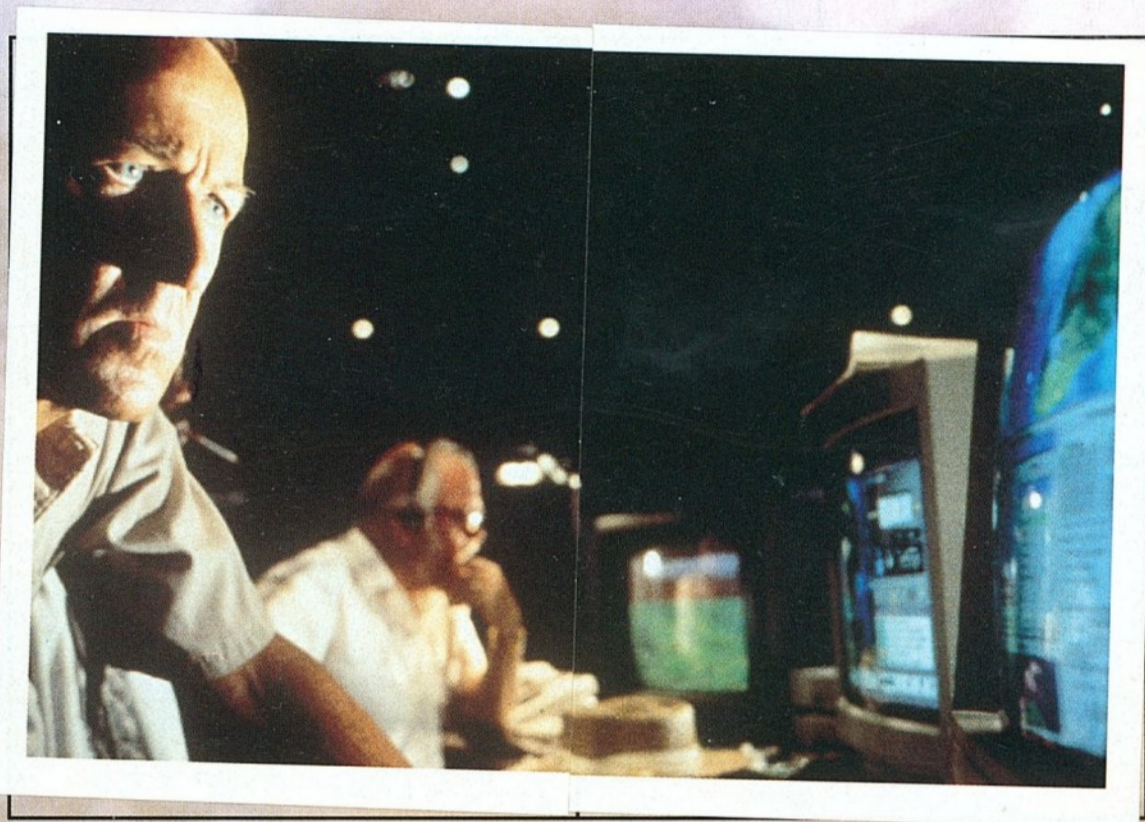
gyelte, amely a kikötőben vesztegelt, de egyre jobban hánykolódott a hullámokon. Az első tiszt telefonált: - Ha a kapitány azt mondja, hogy mennünk kell, akkor mennünk kell.

- Tíz perc múlva ott vagyok - suttogta Nedry. Felállt, s igyekezett leplezni, hogy remeg az idegességtől.

- Kér valaki egy kólát? - és az ajtó felé indult. Egy pillanatra megállt.

- Rendbehoztam a telefont, de a rendszer most újratölti magát úgy tizennyolc percig. Egy-két kisebb program addig kikapcsolódhat.

Megnyomta a VÉGREHAJTÁS gombot, karóráján pedig elindította a stoppert. A képernyőn a digitális óra megkezdte a visszaszámlálást.

ÉJSÖTÉT LETT

Sűrű leplekben szakadt az eső, miközben a két kocsi visszafelé haladt.

Grant kettesben maradt Malcolmmal a kocsi-
siban.

- Vannak gyerekei? - kérdezte Grant.

- Nekem? Három is. Imádom őket. Kiszámíthatatlanok. Mint ahogy a feleségeim is. Mármint a volt feleségeim.

AZ EMBRIÓ-HŰTŐKAMRA ajtajában Nedry a stoppert figyelte: Kettő...Egy...
- A biztonsági zár fényjelzése elsötétült, szabad volt a bejárat.

Belépett a hűtőkamrába, lecsavarta a borotvahabos flakon alját, hogy szabaddá tegye a hűtőrekeszeket. Egy állványon kémcsövek tucatjai álltak. Fölöttük tábla: ÉLETKÉPES EMBRIÓK.

Egyenként emelte ki a kémcsöveket, majd becsúsztatta őket a rekeszekbe.

DE FURCSA! - mondta Arnold. - Az ajtózáró rendszer kikapcsolt.

- Nedry mondta, hogy néhány program kikapcsolódhat, nem? - nyugtatta meg Hammond.

GRANT ÉS MALCOLM nem figyelt fel rá, hogy a kocsijukban elsötétült a képernyő.

- Elsötétítés - mondta Tim a másik kocsiban. A kocsi hirtelen megállt.

NEDRY KIUGROTT A TEREPJÁRÓBÓL és odafutott a kapu nyitószervezetéhez. Elfordította a kapcsolót. A zár kattant egyet, jelezve, hogy az út szabadon áll.

ARNOLD NEM AKART HINNI A SZEMÉNEK: egyi képernyő a másik után sötétedett el.

- Eltűnt az áram a kerítésekből az egész parkban.

- Kerítsék elő Nedryt! - adta ki a parancsot

Hammond.

Ekkor valamennyi képernyő kikapcsolt.

- Használja Nedry gépét! Kapcsoljon mindent vissza!

Arnold odagördült a székével és munkához látott.

- A velociraptorok kerítése működik? - kérdezte Muldoon.

- Igen, abban van áram - nyugtatta meg Arnold.

- Akkor mi lehet a többi kerítéssel? - tette föl Hammond a kérdést.

VIGYÁZAT! MAGASFESZÜLTÉG! - közölte a tábla, de Nedryt ez nem zavarta. Csupasz kézzel megragadta a drótot, felpöckölte a kallantyút, és belökte a kaput.

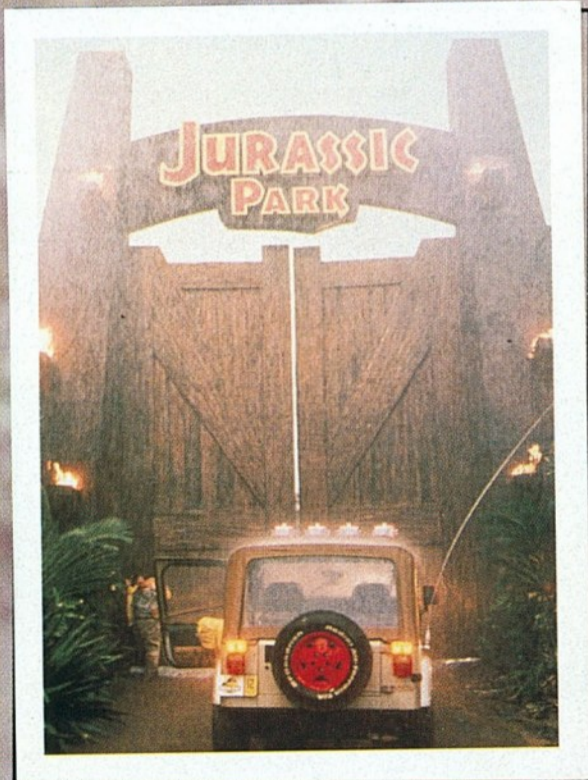
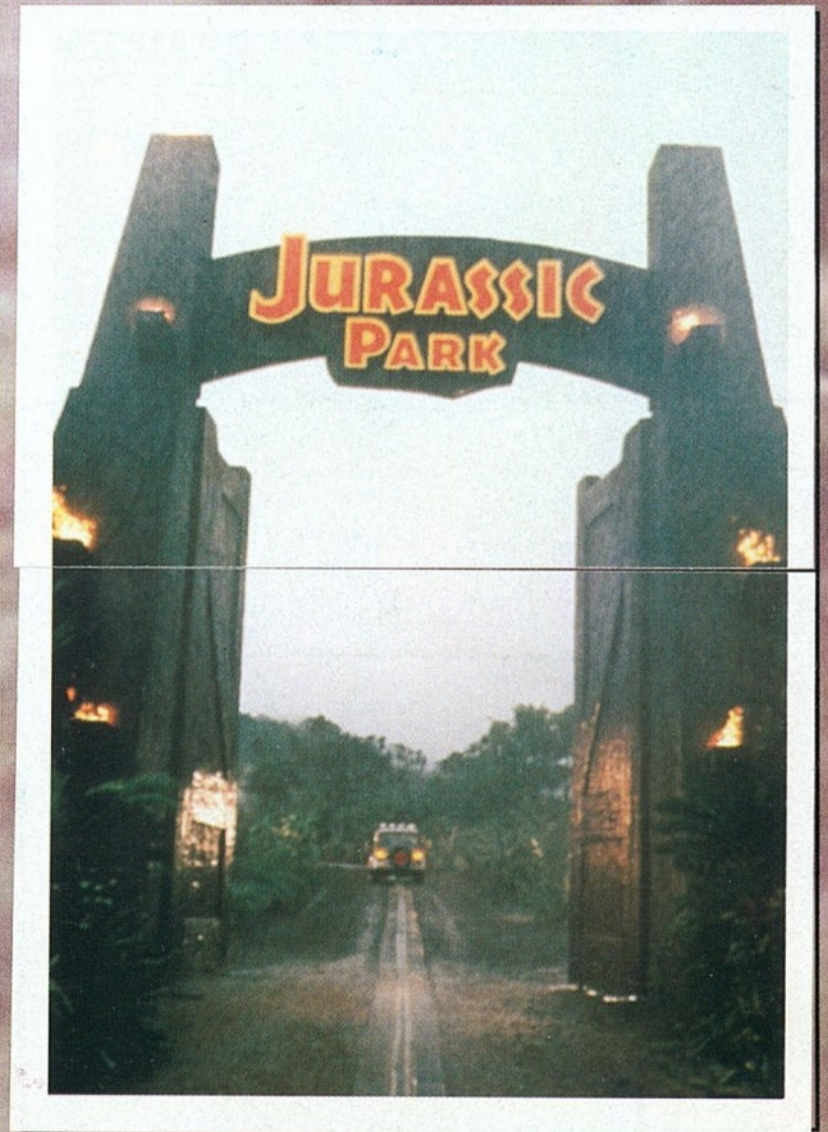
Visszaugrott a dzsipbe és továbbhajtott. Későn vette észre az útelágazást, és a kocsival kidöntött egy útirányjelzőt. Kiszállt és felemelte a táblát, amelyen az állt: KELETI KIKÖTŐ FELÉ.

HAMMOND és MULDOON Arnold fölé görnyedt Nedry számítógépénél.

- Hívja fel Nedry kollégáit Cambridgeben - mondta Hammond.

Arnold arrébb gurult a székével a telefonhoz. Fölemelte a kagylót: - A telefon sem működik.

- Hol álltak le a kocsik? - kérdezte Hammond.

A KECSKE MÉG MINDIG KI VOLT PÁNYVÁZVA a kifutóban és bánatosan mekegett az esőben. Grant is bőrig ázott, amíg az első kocsi a hátsóig futott.

- Az ő rádiójuk sem működik - közölte.

Az első kocsi Tim lebukott az ülés alá és valahonnan egy infraszemüveget halászott elő.

- Tedd le, drága játékszer az-mondta Gennaro, aztán elhallgatott.

A lehajtható asztalkán két vizespohár állt. A víz felülete körkörösén vibrált. Gennaro a visszapillantó tükörbe nézett. Saját tükröképe is remegett. Tim a kecskére irányította az infraszemüveget, de a kecskének már hült helye volt. Hirtelen valami a kocsit tetején csapódott.

- Jézus Mária! - mormolta Gennaro.

Tim szája elkerekedett, de hang nem jött ki rajta. A szemüvegen keresztül egy óriási karmot látott, amint szétszaggatja az „elektromos! kerítés drótjait. Lekapta szemüvegét és az ablakhoz simult. Fölfelé fordította a fejét, és akkor a kocsit üvegtegyén keresztül meglátta a Tyrannosaurus Rexet.

A Rex legalább tizenkét méter hosszú és nyolc méter magas lehetett.

A halálsápadt Gennaro kicsapta az ajtót és kiugrott a kocsiból. Elviharzott a másik kocsit mellett és berohant egy mintegy harminc méterre levő kis betonépítménybe.

Behúzta maga mögött az ajtót, de zár nem volt rajta. Csak egy nagy lyuk. Gennaro rémülten lekuporodott a sarokba.

Malcolm a másik irányba nézett. Egyszer csak észrevette, hogy a kerítés dülöngélni kezd, s a VIGYÁZAT! MAGASFE-SZÜLTÉS! tábla máris rázuhant a másik kocsit tetejére. Aztán leszakadt az egész kerítés, a tartóoszlopok kidőltek, a drótok szabadon lengtek...

A Rex átrágtta magát az akadályon, s most ott állt az út közepén, teljes élelnagyságban. Tim visszacsúszott az első ülésre és becsapta az ajtót. A Rex a másik kocsit felé fordult. Körbejárta és tekintetével a kocsit belsejét fürkészte. - Ne mozduljon! - suttogta Grant. - Csak a mozgást érzékeli.

- Biztos benne?

- Többé-kevésbé.

Malcolm megdermedt, amikor a Rex benézett az ablakon. Sárgás szeme alig volt kisebb, mint az egész ablak. Az állat hátrahúzódt, majd nagyot taszított a kocsin. Lex feltúrta a kesztyűtartót, de csak egy zseblámpát talált...

- Lex, ne! - kiáltotta Tim. De már elkésett.

A lány felkapcsolta a lámpát. A Rex észrevette és feléjük fordult.

- Bocsáss meg... - mondta Lex és lekapcsolta a lámpát.

A Rex lehajolt és bekukucskált. Tim farkasszemét nézett a fenevaddal. A Rex fel-

emelte a fejét és akkorát üvöltött, hogy az ablakok megremegtek.

Lex sikított, ahogy a Rex lesújtott a plexi-üvegre. A plexi beszakadt, és a két gyerekre esett, akik alászorultak. A Rex rájuk csapott a tetőn támadt lyukon keresztül. A plexi kitarlott. Megóvta őket, pedig csak két centi volt a gyerekek és a dinoszaurusz foga között.

Grant és Malcolm tehetetlenül nézte, mi történik. A gyerekek a kocsit oldalfalának vágódtak, ahogy a kocsit a Rex nyomásának engedve félrebillent. Aztán a fenevad a kocsit a betonkorlát felé taszigálta, amelyen túl húsz méter mély szakadék tátongott.

A Rex felfordította a kocsit, majd nekiesett az alváznak. A hátsó tengelyt kitepte a helyéből.

A gyerekek a szabadon lévő hátsó ablak felé kúsztak, de egy újabb roppanásnál Tim beszorult az ülés alá.

Grant figyelte, ahogy a Rex hátrált, majd lökdösni kezdte a kocsit. Attól tartott, hogy esetleg átlökheti a gyerekeket a korláton. Felkapott egy elemlámpát és kiszállt a kocsiból.

- Hé! Ide! Hé! - üvöltött a Rexre és meglengette a lámpát, majd áthajította a korláton. A Rex a lámpa után iramodott.

Ebben a pillanatban Malcolm elérkezettnek látta az időt, hogy kerekét oldjon. A Rex azonban észrevette, amint megmozdult, megpördült, és üldözőbe vette. Az állat farka megsuhintotta Grantet, aki egészen az első kocsiig repült.

Malcolm majdnem elérte a kis betonépületet, amikor a Rex lehajolt, és orrával feldobta a levegőbe. A férfi keresztülrepült egy furnér válaszfalon. A gigantikus fej szinte szétrobbantotta a falat mögötte. Mindenféle nagy betondarabok röpködtek.

Gennaro, aki még mindig a sarokban kuporgott, védekezően eltakarta az arcát. A Rex lecsapott...

Grant odamászott az első kocsihoz, és be-

kukkantott. Lex bámult vissza rá. Az arca csupa sár volt. Grant kiségitette a kocsiból: - Az öcséd?

- Elájult.

- Nincs semmi bajod?

Lex nem válaszolt, csak elnézett a férfi feje mellett, és felsikoltott, mert a Rex ismét feléjük tartott.

- Pszt! - suttogta Grant. - Nem lát, ha nem mozgunk. - Mindketten megdermedtek és vártak.

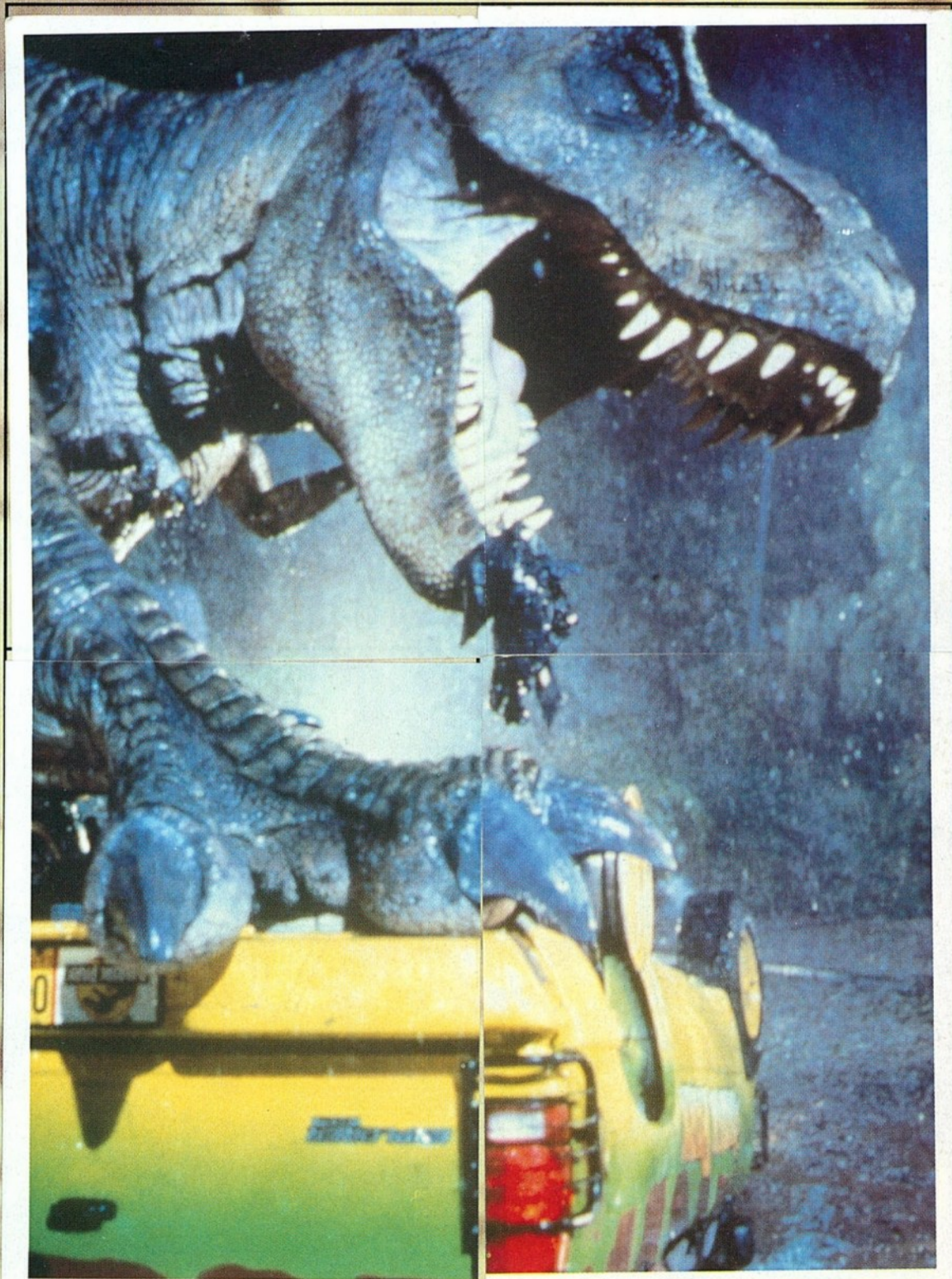
Bumm! A Rex hatalmas lába mellettük csapódott le, míg a feje lehajolt és a kocsit kezdte szaglászni. Nagyon fújtatott, és ez lesodorta Grant kalapját, de még most sem mozgultak.

A Rex meglökte a kocsit, és az pörögni kez-

dett. Grant és Lex az autó és a betonperem közé szorult. Az állat a nyelvvel próbálta kipiszkálni Timet a kocsiból, de nem sikerült. Közben egyre közelebb lökdöste a kocsit a szakadék széléhez.

Grant nem tévovázott. A hátára kapta Lexet, átmászott vele a peremen, majd egy vastag kábelba kapaszkodva ereszkedni kezdett. Fölötte már a peremen billegett a túrakocsi. Éppen jókor lendült át egy másik kábelhoz. A kocsi - karnyújtásnyira tőle - lezuhant.

- Timmy! - kiáltotta Lex, miközben a kocsi rázuhant egy hatalmas fa koronájára, és ott megakadt. A Rex üvöltött egyet, aztán csalódottan távozott.

HAMMOND TOMBOLT. - Megölöm Nedryt!

- Nyoma vészett - mondta Muldoon. Arnold Nedry gépén dolgozott. A képernyőn adattömeg gomolygott.

- Megpróbálom kideríteni, milyen utasítá-

sokat adott Nedry a gépnek - magyarázta Arnold. - Kikapcsolta a biztonsági rendszert. Nem akarta, hogy bárki rájöjjön, mire készül.

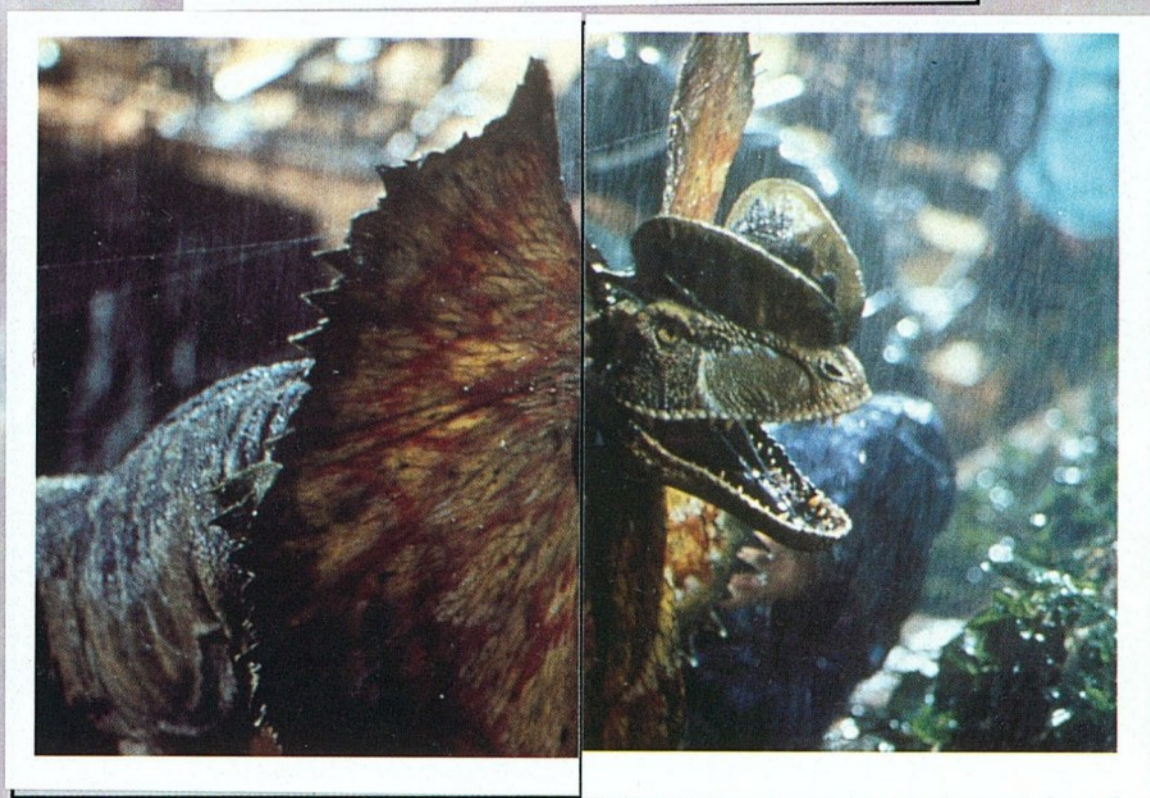
- Robert, menjen ki a terepjárával és hozza be az unokáimat - kérte Hammond.

- Ne aggódjon!

- Magával megyek - állt fel Ellie.

Hammond gondolataiba merült. Arnold hangja riasztotta fel.

- John! Nem tudom a parkot újraindítani Dennis Nedry nélkül.

- RÉG OTT KELLENE LENNEM... Már rég ott kellene lennem... - motyogott magában Nedry. Vadul hajtott a sűrűn ömlő esőben. Amikor észrevette a betonfalat, már késő volt. Félrerántotta a kormányt. A kocsi kifarolt és egy sáros gödörbe csúszott. Hátramenetbe kapcsolt és padlóig nyomta a gázt, de a kocsi csak még jobban elmerült az iszapban.

Nedry a műszerfalra csapott. A kocsi mellett egy tábla hívogatóan mutatta az irányt a keleti kikötő felé.

Kiszállt a kocsiból. Csak egy zseblámpát és a borotvahabos flakont vette magához. Letekerte a csörlőről a kábelt a kocsi elején: -Rákötöm egy fára... Vagy valamire... És kimászunk innen... - dűnyögte maga elé. - Még van két percünk...

Huhogást hallott. Felnézett. Egy mókás dinót látott maga előtt. Olyan magas lehetett, mint ő, tarka, mint egy papagáj és pompázatos színű dupla taréjt viselt a fe-

jén. Nem tűnt veszélyesnek.

- Szia! Nagyon helyes vagy, de tűnj innen! - mondta Nedry, miközben egy fatörzs köré tekerte a csörlő kábelét. A dilophosaurusz azonban nem tágitott. Még akkor is mellette ugrált, amikor visszaindult a kocsihoz. Nedry felkapott egy botot, és megszire hajította. - Eredj utána!

A dilophosaurusz eltűnt egy fa mögött, majd kikukucskált a másik oldalon, és huhogott.

- Mit akarsz tőlem, te kihalt kenguru? - kérdezte Nedry. - Ha végeztem, kivasallak a dzsippel, te mogyoróagyú!

A dilophosaurusz hirtelen pontosan elé huppant. Nedry megijedt és egy követ vágott hozzá: - Eredj a francba, te!

A dinó odébb szökkent, és sértetten huhogott. Nedry beindította a csörlőt, a kocsi lassan kiemelkedett az iszapos gödörből. Nedry kárörvendően vigyorgott a tőle vagy hat méterre báméskodó dinóra,

amely ekkor hátrahúzta a fejét, majd előrecapta.

- Mit csinálsz? - kiáltott Nedry, mert valami nedves massa csapódott a mellének. Egy újabb adag telibe találta a fényszórót. A dilophosaurusz sziszegett. A nyaka két oldalán felfúvódott a két méregzacskó, taréja vörös színben izzott. Ismét mérget lövellt ki, ezúttal pontosan képen találva Nedryt. Égett, mint a tűz. A szemét dörzsölte, mert nem látott semmit. Vadul csápolta a karjaival. Félájultan zuhant be a dzsipbe. A dilophosaurusz nem mozdult a helyéről, csak huhogott.

Most viszont maga mellől, a kocsiból hallotta Nedry a huhogást. Elvakult szemével azonban már nem látta a mellette ülő dilophosauruszt. Csak a sziszegését hallotta, amint az állat nekiugrott.

A borotvahabos flakon kiesett Nedry zsebéből és elnyelte az iszap.

AZ ESŐ MÁR MAJDNEM ELÁLLT, amikor Grant egy tócsánál lemosta az arcát. Lex ott állt mellette, zokogva, zihálva kapkodta a levegőt.

- Hé! Semmi baj! Kérlek, ne... - nyugtatgatta a férfi, és esetenül megsimogatta a gyerek fejét. Az válaszképpen a dereka köré fonta a karját, s úgy szorította, mint ha az élete függne tőle.

- Lex, nyugi! Hagyd abba! - a kislány elcsendesedett. - Ha túl nagy zajt csapunk, visszajöhet.

A fejük fölött megreccsentek az ágak. A kocsit néhány méterrel lejjebb csúszott. Grant észrevett a betonfalon egy csatornanyílást.

- Figyelj, Lex! Segítenem kell az öcsédn. Húzdj be oda!

- Ne hagyjon itt!

- Ígérem, nem hagyok itt.

Lex behúzódott a csatornanyílásba.

Grant fölkapaszkodott a fára. Az első ke-

rekek közé beékelődött egy vastag ág. Az tartotta az egész kocsit. Grant óvatosan kinyitotta az ajtót. Tim az ülés előtt kuporgott összekucorodva.

- No, add a kezed! - mondta Grant.

Egymás felé nyújtották a kezüket, de egy jó karhossznyi hiányzott. Grant nyújtózkodott, hogy elérje, de a jármű hirtelen kibillent egyensúlyából.

- Gyorsan, Tim! Mielőtt lezuhanna... - az ágak megroppantak, ahogy a kocsit megint lejjebb zuhant. Grant kirántotta Timet a kocsiból és mászni kezdett vele lefelé. Az összeroncsolódott autót azonban követte őket. Félig mászva, félig zuhanva a gyantás fatörzsön, próbáltak kitérni a kocsit útjából, de az csak jött utánuk.

Tim és Grant szinte zuhanva tette meg a maradék távolságot. Mikor már csak két méter volt hátra, egyszerűen leugrottak. A kocsit pedig rájuk zuhant. Csodával határos módon egy karcolás nélkül megúszták. Ott találták magukat a felfordult jár-

mű belsejében, hiszen a tetőt a Rex már korábban beszakította.

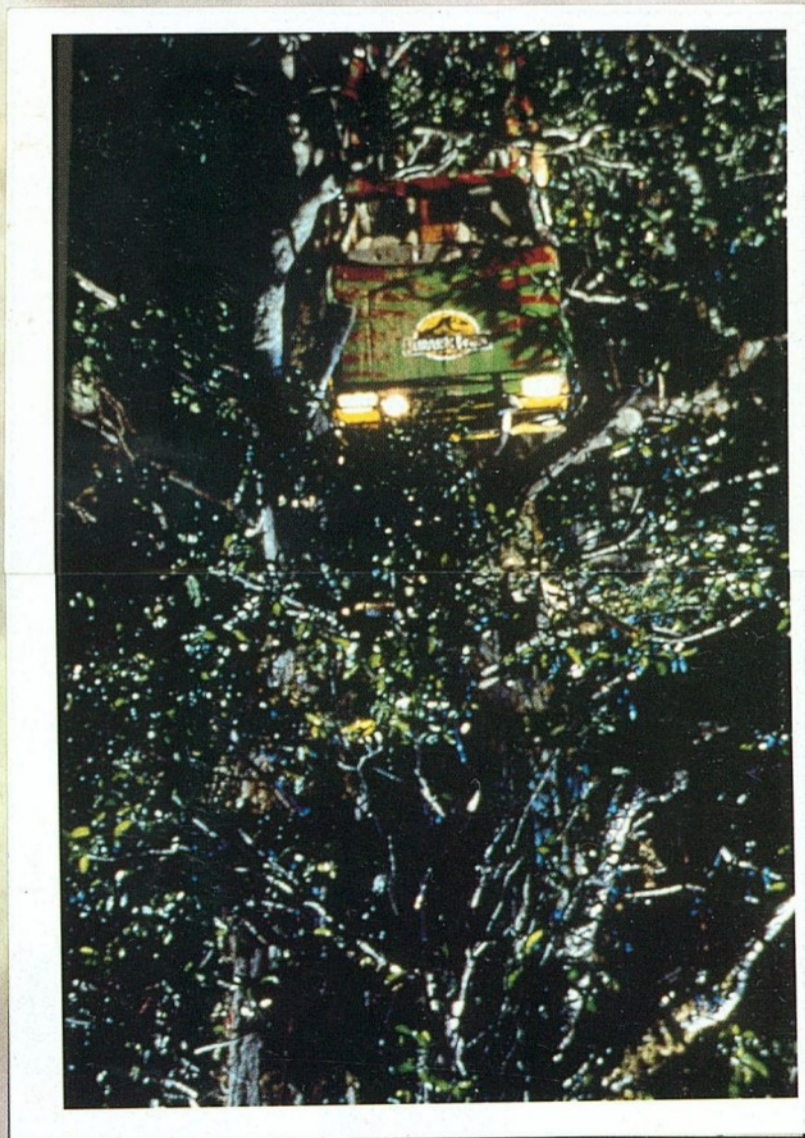
A RÉMÜLT LEX A HOMLOKÁVAL kocogtatta a csatorna betonfalát, mialatt Grant a térképet tanulmányozta, és igyekezett meghatározni a helyzetüket. Felnézett, kijelölte az irányt, és visszacsúsztatta a térképet a zsebébe: -Gyerünk, Lex!

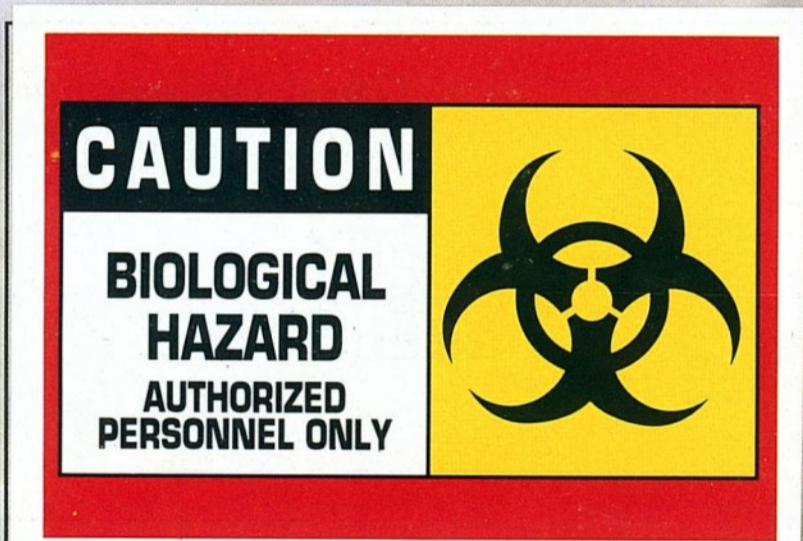
Lex nem mozdult.

- Lex! Tim is idekint van. Nincs semmi baja. Persze, ha akarod, megvárhatod itt, amíg segítséget hozunk...

- Azt ígérte, nem hagy itt - visította Lex.

- Megpróbálak kicsalogatni a csatornából - mondta Grant. - Hazasétálunk szépen, együtt... de nem használhatjuk az utat. Ha a Rex köztünk és a főépület között van, abból még gond lehet. Ehhez mit szólsz? Lex előmászott a csatornanyílásból.

ELLIE ÉS MULDOON sebesen hajtott végig az úton. Azon töprengtek, milyen látvány fogadja őket. A dzsip csikorogva fékezett egy törmelékupac mellett, ami nemrég még egy kis betonépület volt.

Távolról a Rex üvöltése hallatszott. Mindketten borzongtak.

- Bármerre lehet - mondta Muldoon -, most, hogy nincs áram a kerítésben, kedvére sétafikálhat...

Nyöszörgésre lettek figyelmesek. A törmelék alól hallatszott. Malcolm volt az.

- El ne felejtsem megköszönni Johnnak ezt a bájos hétvégét - nyögte Malcolm, miközben a Rex üvöltése egyre közelebről hallatszott.

Óvatosan fölemelték a férfit és a terepjáróhoz vitték.

Ellie a könnyeivel küszködött, de elég el-

szánt volt, hogy ne engedjen szabad folyást nekik. Muldoon a vállára tette a kezét.

Ellie lerázta válláról a férfi kezét, és az út széléhez ment, ahol meglátta a másik kocsi nyomait. Lenézett a szakadékba, majd lámpáját lefelé fordította: - Ott a másik kocsi! Hiába világított be a roncba, senkit nem talált de a fölázott földön megpillantott egy nagyobb és két kisebb pár lábnyomot. Ahogy a lámpa fénycsóvája egy tócsára esett, valami szokatlant látott. A víz felszíne gyűrűsen remegett.

- Valami nagyon igyekszik errefelé - mondta Malcolm. - A végén még ideges leszek...

Már a morajt, a dobbanásokat is hallották. Beszálltak a kocsiba. Mögöttük a döngés egyre erősebb lett, és hirtelen a lombok közül vagy negyven kilométeres sebes-

séggel előrobogott a Rex. Muldoon azonnal indított, a dzsip azonban nehezen gyorsult, s mindhárman rémülten fordultak hátra, látván, hogy a Rex egyre közelebb ér hozzájuk.

Egy ág betörte a szélvédőt, de a dzsip csak gyorsult tovább. Ekkor azonban a Rex - futtában! - előrehajlott és belekapott a kocsi hátuljába.

Malcolm előrerepült, s miközben kapaszkodót keresett, véletlenül üresbe lökte a sebességváltót. A kocsi lelassult, a Rex megint közelebb került. Muldoon újra sebességbe tette a kocsit és vadul a gázra taposott.

A Rex feladta a küzdelmet. Lassan eltűnt a szemük elől.

Malcolm szólalt meg elsőnek: - Ez is benne van a túraprogramban?

TIM FÖLFEDEZETT EGY MOZGÁS-ÉRZÉKELŐT egy pózna tetején. Odarohant, és szélesen lengette a karjait: - Hé! Itt vagyunk!

- Hiába - mondta Grant. - Ha még most sincs áram, az érzékelők sem működnek. Mi van ráírva?

- TS-03 - olvasta le Tim.

- Az előző TS-04 volt... - ráncolta a homlokát Grant. - Eszerint nyugatnak tartunk. Lex bekapaszkodott Grant kezébe és tartotta vele a lépést. Grant egy távoli üvöltés hangját csípte el, de igyekezett nem mutatni.

- Mi volt ez? - kérdezte Lex.

- Nem hallottam semmit - hazudta Grant, aki kétségbeesetten fürkészett körbe alkalmas búvóhely után. - Találnunk kell valami helyet, ahol lepihenhetünk. - Ismét felhangzott az üvöltés. - Gyerünk...

A fák felé futottak és gyorsan felkapaszkodtak az egyikre. A fa tetején leültek, és ámulatosan néztek körül a szinte nem evilági holdfényben. A legmegdöbbentőbb látványt a hosszú nyakon lengedező dinófejek nyújtották, amelyek ott tornyosultak körös-körül. - Brontosaurusz - mondta

Tim. -Vagyis brachiosaurusz.

- Hívhatod őket brontosaurusznak is.- Grant szokatlanul engedékeny volt. -Végül is találó név. „Mennydörgő gyíkot” jelent.

Együtt hallgatták a dinoszauruszok tülkölését. Grant megpróbálta utánozni a hangot. Öt-hat fej nyomban feléjük fordult és visszatülkölt.

- Ne csinálja! - könyörgött Lex. - Ide ne csalja azokat a szörnyetegeket!

- Ezek nem szörnyek, Lex. Állatok, semmi több. És növényevők.

Ahogy a parkot figyelték, Lex Grant vállára hajtotta a fejét: - Maga és dr. Sattler házasok?

Tim befogta a fülét és elkezdte sorolni a dinoszaurusz-fajokat: - Pterodactylus, allosaurusz, iguanodon, oviraptor...

- Timmy mindig dinoszauruszokról kezd beszélni, ha témát akar váltani - mondta Lex.

- Nem baj - derült Grant. - Én is azt teszem.

- Ha a dinoszauruszok madárrá változtak, hogy lehet az, hogy a madaraknak nincs foguk, pedig a legtöbb dinoszaurusznak

van? - kérdezte Tim.

- A madarak fejlődésük során a fogaikat zúzókövekre cserélték - felelte Grant.

- Nincs itt egy hiányzó láncszem? Miután a dinoszauruszok kihaltak, nem kellett volna olyan madaraknak is lenniük, amelyeknek foguk is van, mielőtt a normális madarak kialakultak?

- Arra céloz, hogy enélkül a láncszem nélkül a madarak és a dinók közötti hasonlóság lehet véletlen egybeesés is?

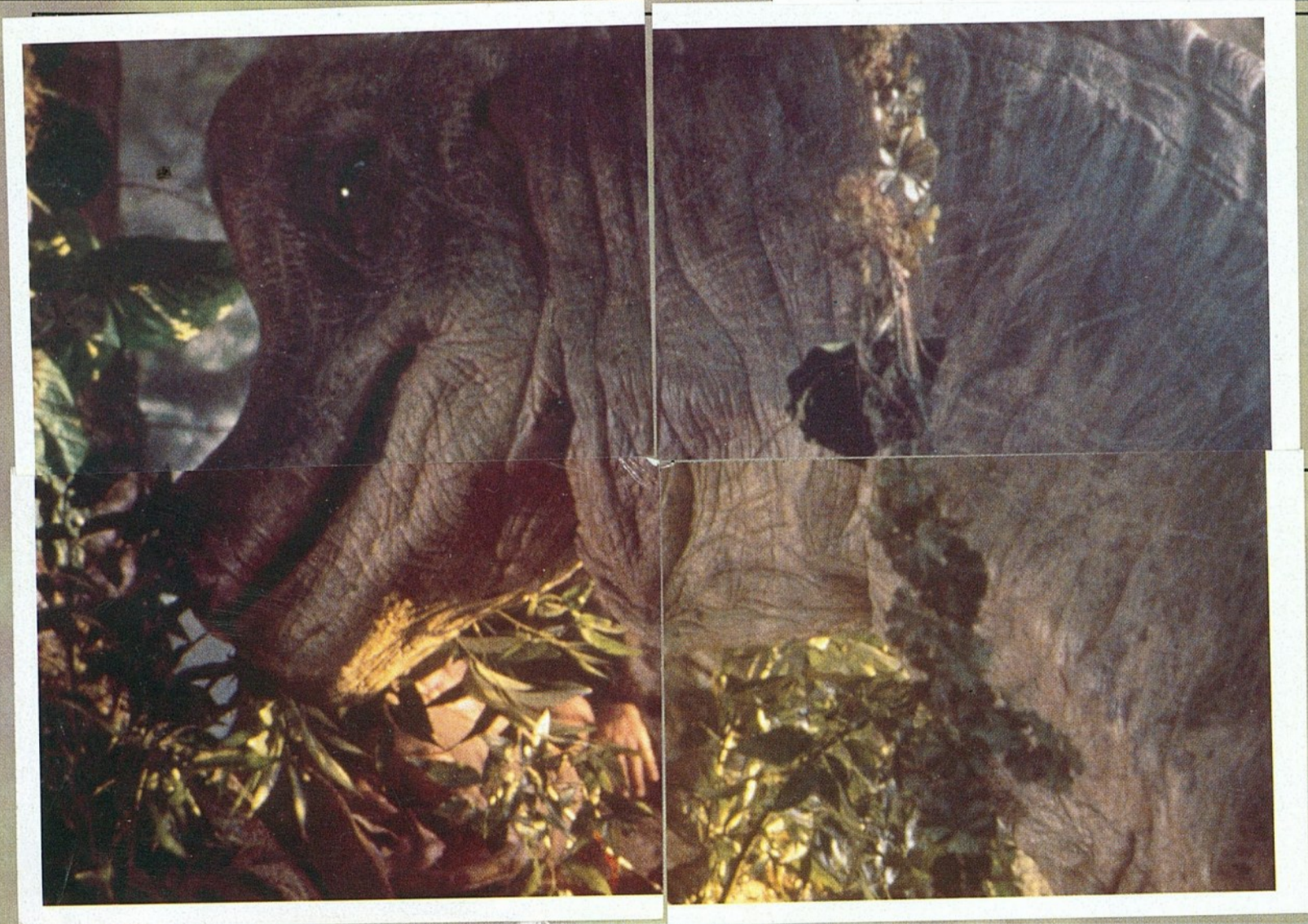
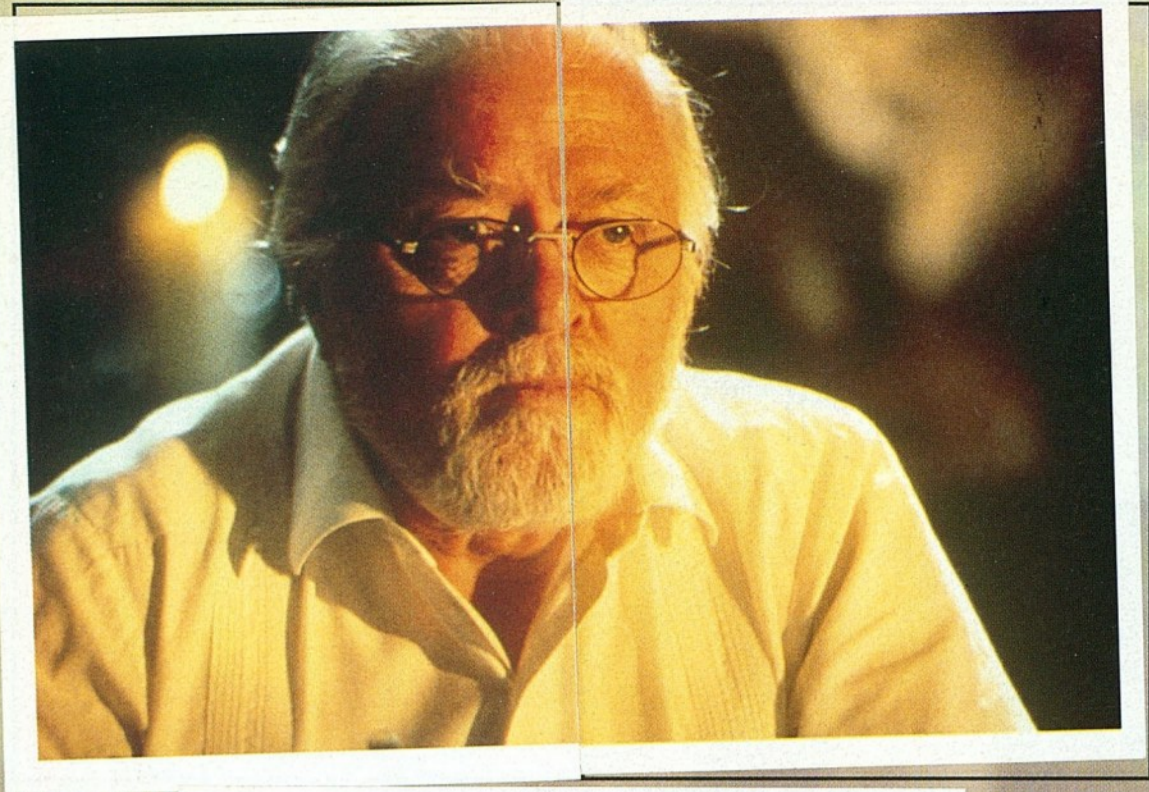
- Arra céloztam, hogy mutassa meg nekem azt a madarat, amelyiknek foga van! - igazította ki Tim. Ez a diadal elég is volt neki. Elhelyezkedett az alváshoz.

Grant is kényelmesebb helyzetet keresett, amikor valami szúrósat érzett a zsebében. Belenyúlt és előhúzta a velociraptor-karmot. Olyan volt, mintha már régen történt volna, hogy kiásta Montanában, pedig csak tegnap történt. Elmosolyodott és a földre pottyantotta a karmot.

A gyerekek félig már aludtak. Lex kinyitotta egyik szemét. - És ha idejönnek, amíg alszunk?

- Én majd őrködöm - mondta Grant.

AZ ÉTTEREMBEN Ellie meglepődve látta, hogy az egyik sarokasztalnál gyer-tya ég. Hammond ült ott, egyedül, s rossz-kedvűen fagylaltot kanalazott egy kehely-ből. Felnézett, a szeme táskás volt, a haja rendetlen.

- Elolvad mind - mondta, és egy kanalat csúsztatott oda a lánynak.

Ellie maga elé húzott egy fagylaltos bö-dönt, és enni kezdett. Egy ideig csendben ettek. Könnycsepp gördült végig Ellie ar-cán.

Hammond megszorította a lány kezét: - Nem lesz semmi bajuk. Végül is a Jurassic Parkban ki vigyázhatna jobban a gyere-kekre, mint a legjobb dinoszaurusz-szak-értő? Tudom, hibáztunk. Túlságosan is az automatikára hagyatkoztunk. Nedry pe-dig... Mindegy, ha visszanyertük az irá-nyítást...

- Most csak egy valami számít. Azok, aki-keket szeretünk, és akik most kint vannak.

GRANT ARRA ÉBREDT, hogy egy dino-

szaurusz bámul rá. Az állat habozott egy pillanatig, majd elkezdte rágcsálni a fölöt-te lévő ágat. A két gyerek, aki álmában Granthez bújtt, most felriadt álmából. Tim csak az ujját emelte föl. Lex kinyitotta a száját - de hang nem jött ki rajta.

- Nyugi! - nyugtatta meg Grant. - Ez egy brachioszaurusz. Növényevő.

- Vegetáriánus, mint te - húzta Tim Lexet. Tim átszökkent egy magasabban lévő ág-ra, és lenyúlt, hogy megsimogassa az állat fejét. Grant közelebb óvakodott, megfog-ta az állat ajkait és kicsit lejjebb húzta, hogy lássa az állkapcsok munkáját. A bra-chioszaurusz tovább rágott, és nem tilta-kozott a vizsgálódás ellen.

- Nézd, Lex! Egy nagy tehén - mondta Grant.

- De ez még tehénnek is irtó nagy! - ara-szolt közelebb Lex. A dinó ekkor eltűsz-szentette magát. Mintha bomba robbant volna. - Pfüúúú! - sikította Lex.

A brachioszaurusz távoli hívó hangra lett figyelmes és gyors iramban eltűnt.

Lemásztak és óvatosan leugrottak a fáról.

- Úristen! - kiáltott fel Grant. Lekuporo-dott, és a kezében tartott dologra bámult. A gyerekek csak egy keskeny fehér szilánkot láttak a kezében.

- Hát ez elég egyértelmű... Alig görbül, jóformán lapos... Nagy, nagyon nagy..

- Mi ez? - kérdezte Tim.

- Dinoszaurusz-tojás - mondta Grant. - A dinók szaporodnak.

Körbejárta a fehér szilánkokkal beszórt tisztást és egy fánál kötött ki. Egész fé-szekalja tojásra bukkant, de már mind ki-kelt és üresen állt.

- Nagyapa azt mondta, az összes dinó lány és így nem tudnak szaporodni.

- De azt is mondta, hogy felhasználták békák örökítő anyagát is. És néhány béka-faj képes nemet váltani, ha úgy adódik. Malcolmnak igaza van. Az élet utat tör magának!

DANGER!

ELECTRIFIED FENCE!

**This gate cannot be opened
when fence is armed!**

EZ KÉSZ ŐRÜLET! - csattant fel Arnold és Hammondra meredt.

- Ki kell kapcsolnunk a rendszert, ez az egyetlen módja, hogy töröljük Nedry mesterkedéseit a gépből - mondta Hammond. - Ha jól értem, amikor visszakapcsoljuk a rendszert, minden visszatér a normális állapotba. Így van?

- Elméletileg igen. De még soha nem kapcsoltuk ki az egész rendszert. Lehet, hogy egyáltalán nem indul újra.

- A telefon ismét működne... - mondta Ellie.

- Emberéletek forognak kockán! - zárta le a vitát Hammond. - Kapcsolja ki a rendszert! Arnold kulcsot halászott elő a zsebéből és

kinyitott egy acélszekrényt a falon. Egyenként lekattintotta az ott sorakozó kapcsolókat. - Maga akarta. Megkapta. Minden képernyő, minden jelző fény kialudt.

- Meddig kell várunk? - kérdezte Ellie.

- Úgy egy percet - felelte Arnold.

Hammond felhúzta a redőnyt és fény öntötte el a termet. Maga alá húzott egy széket és leült.

Arnold visszafordult a kapcsolódobozhoz.

- Most drukkoljanak! - mondta és újra felpöccintette a kapcsolókat. Utoljára a főkapcsoló következett. Semmi sem történt.

- Tud valamelyikük bánni a fegyverekkel? - kérdezte Muldoon.

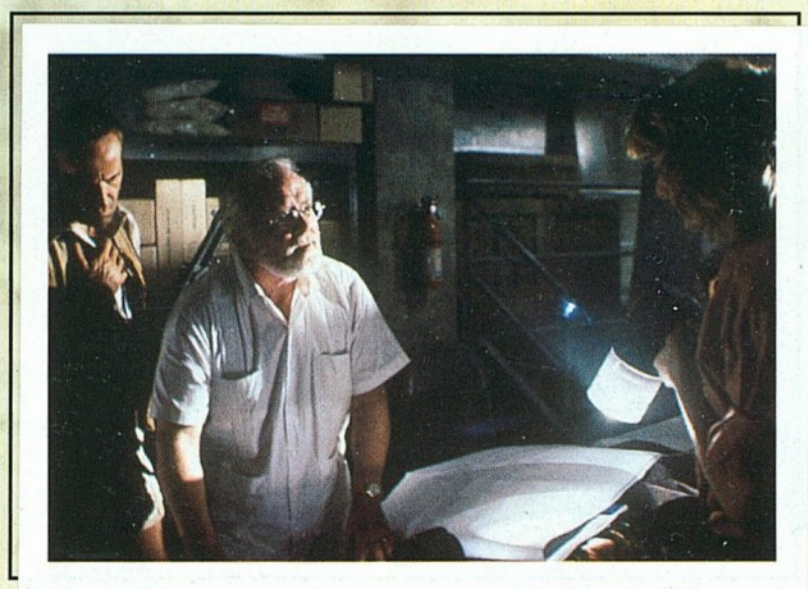
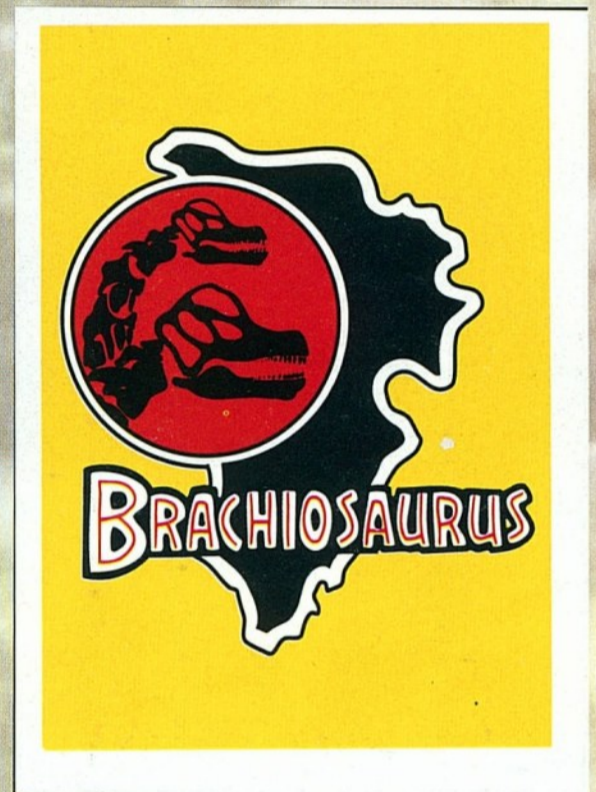
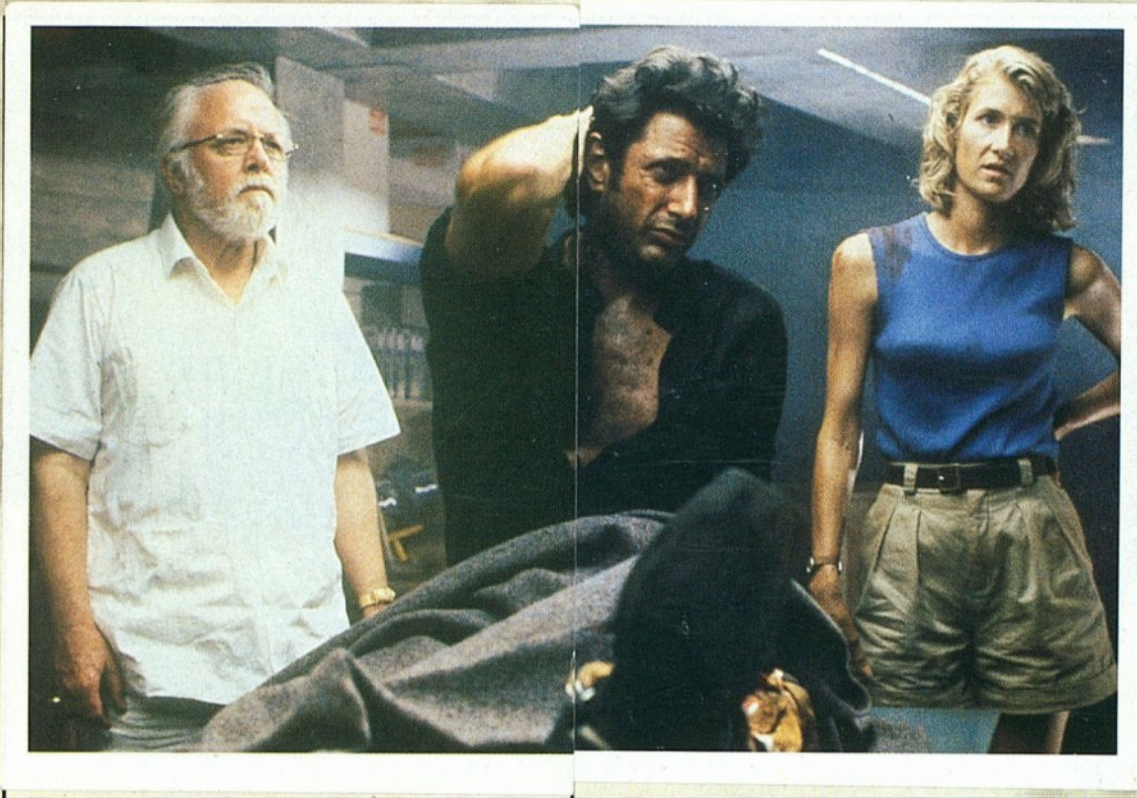
Arnold a központi monitorhoz sietett. - Rendben van! Rendben van! Látják? Nézzék csak! - A képernyő halványsárgán derengett. - Sikerült! Működik!

- Mit ért azon, hogy működik? - kérdezte Malcolm. - Semmi nem üzemel.

- Az áramszünet lecsapta a biztonsági kapcsolókat - mondta Arnold. - Csak vissza kell kapcsolnunk... és elindítunk néhány rendszert a telefont, a zárakat.

- A kapcsolók hol vannak?

- Kint a gépházban, az épülettömb túoldalán. Három perc múlva áram alatt lesz az egész park.

HA VAN MÉG VALAKI MÁ S IS A SZI-
GETEN, hívja ide! Mindenki jöjjön a biz-
tonsági bunkerbe - mondta Hammond.

GRANT A TÉRKÉPET TANUL-
MÁNYOZTA. - Ha igaz, a láto-
gatóközpont csak egy mérföldre van ettől a
dombtól.

Egy állat rikoltozott, s más hangok feleltek
rá.

- Mi ez? - tűnődött Grant. Aztán sebesen
mozgó dinoszaurusz csapatot pillantott
meg a távolban. - Menekülnek! -kiáltott.

Vagy negyven gallimimus vágta az esze-
veszett iramban. Grantet és Timet lenyű-
gözte a látvány. - Nézd, hogy kanyarod-
nak - mondta Grant. - Egyszerre változtat-

nak irányt. Éppen úgy, mint a ragadozó
elől menekülő madárraj.

A Rex semmi mással össze nem téveszt-
hető üvöltése töltötte be a levegőt. A me-
nekülő csorda ösztöneire hallgatva me-
gint irányt változtatott és egyenesen fe-
léjük robogott.

Grant megpillantott egy alkalmas rejtek-
helyet, egy földből kitüremkedő gyökér-
rendszert. Megállította a gyerekeket, a
gyökerek alá lökte őket, és ő is utánuk
mászott. Eltakarták a fejüket, amíg a cso-
da átugrált a gyökereken.

A Rex a fák közül tört elő, elvágta a csorda
útját és teljes zavart keltett a menekülő ál-
latok között. Az óriási dinoszaurusz le-
csapott az egyik gallimimusra és végzett

vele.

ELLIE FÖL-ALÁ JÁRKÁLT. - Képtelen
vagyok tovább várni Arnoldra. Kimegyek
és felkapcsolom az áramot. Csak azt
mondja meg, hogy jutok oda.

- Viszek fegyvert - kapcsolódott be Mul-
doon, s kiemelt egy nagy puskát a fegy-
verszekrényből.

Hammond és Malcolm egy halom tervraj-
zot teregetett ki egy láda tetején. Ellie ta-
lált egy övre erősíthető zseblámpát és egy
rádió adóvevőt. - Gondolom, a tervrajz
alapján a rádióval el tud irányítani?

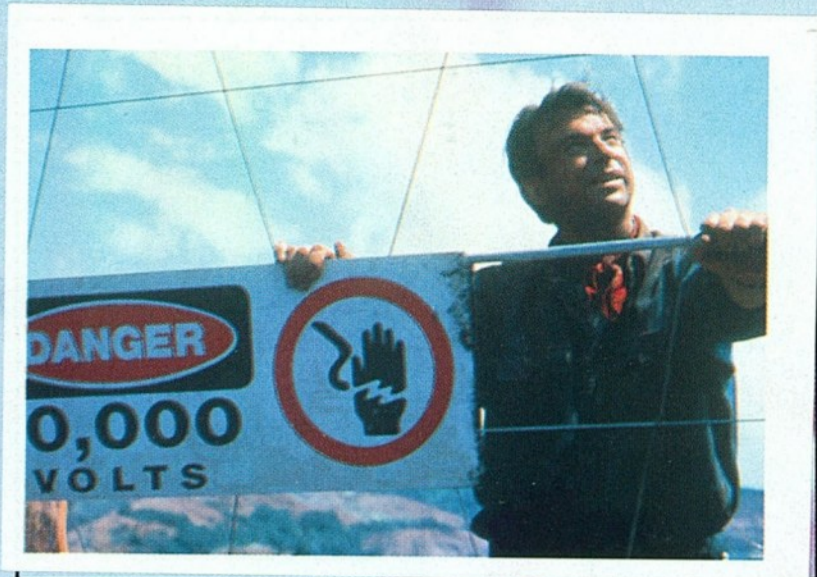
- Természetesen - mondta Hammond. -
Csak vigyázzanak magukra.

A JELZŐ NEM VILÁGÍTOTT.

- Nincs áram a kerítésben - állapította meg Grant. - Nem lesz könnyű megmászni. Mit gondoltok, meg tudjátok csinálni?

- Nem - mondta Tim.- Túl magas - mondta Lex.A Rex felüvöltött valahol a távolban - és mindkét gyerek a kerítéshez ugrott.

A KÖZPONTI ÉPÜLETTÖMB most valahogy másképp festett. Mintha már ez is a vadon része lett volna. Ellie és Muldoon nyílt területre ért a raptor-karám mellett.

- Ne álljon meg! - mondta Muldoon.

Mégis földbe gyökerezett a lábuk, amikor megpillantották a meggömbült, szétrágott rácsokat, és a kerítésben tátongó lyukakat.

- Már látom a gépházat - mondta Ellie. - Fussunk!

Muldoon megrázta a fejét. - Nem tehetjük.

- Miért nem?

- Mert vadásznak ránk. A bozótban van, balra.-Ellie megfordult, de csak egy homályos árnyékot látott, amint egy pillanatra elfogta a fényt.

- Rendben van - mondta Muldoon, fegyverét fölemelve. - Fusson a gépházba!

Amikor Ellie nekiiramodott, Muldoon megállt. Az árnyék szintén lassított, majd megállt.

A raptor hátrált néhány lépést, mintha hívogatná Muldoont, hogy kövesse.

Ellie észrevette, hogy állatnyomok mentén halad, melyek egyenesen a gépház felé tartottak. Anélkül, hogy hátranézett volna, berontott a nyitott ajtón és bevágta maga mögött.

MALCOLM ÉS HAMMOND a gépház bonyolult tervrajza fölé görnyedt. Hammond az adóvevőt szorongatta a kezében, mintha fohászokodna hozzá.

Ellie a félelemtől zihálva hallgatta Ham-

mond hangját. - Egy vaslépcsőt lát maga előtt. Menjen le rajta!

GRANT ÉS A GYEREKEK lassan a kerítés tetejére értek. Grant mellett a jelzőlámpa továbbra is sötét volt.

MALCOLM hangja harsant fel az adóvevőben.

- Ellie, nézzen föl! Egy csomó kábelt megcsövet lát, és mind egy irányba tart. Azokat kövesse!

- Menjen tovább! - mondta Hammond. -

A kábel egy nagy alumíniumszekrénynél végződik.

- Oké, itt vagyok. Most mit csináljak?

- A főkapcsolót nem lehet csak úgy visszakattintani. Előbb fel kell pumpálni, amíg feltöltődik.

- Értem - mondta Ellie.

Grant és a gyerekek éppen átléptek a kerítés másik oldalára...

Ellie föl-le pumpálta az elég nehézkesen mozgó fogantyút. Fölötte egy kis jelzőlámpa „Feltöltendő” jelzésről „Feltöltve” jelzésre váltott. - Kész van... - Jól van - mondta Hammond. - Lát ott egy kerek, zöld gombot. Nyomja be!

A lány benyomta a gombot. A műszertábla fénybe borult.

A jelző fény villogni kezdett, közvetlenül Grant feje mellett.

Gyorsan lecsúszott a kerítésről.

-Szálljatok le a kerítésről! Gyorsan! - ki-

áltott a gyerekeknek...

Ellie tizenkét, egy oszlopba elhelyezett jelzőgombra lett figyelmes. Valamennyi halványan villogott.

- A fehér gombok kapcsolják vissza az egyes rendszereket - szólalt meg Hammond. - Nyomja meg őket!

Ahogy egyenként benyomta a gombokat, a villogás megszűnt. Az utolsó gombon az állt: „Kerítés”...

Lex leugrott a kerítésről, de az öccse nagyon lemaradt mögötte, még csaknem a tetején volt.

- Gyere, Tim - sürgette Grant. A figyelmeztető lámpa egyre gyorsabban villogott. - Csipkedd magad, az ördögbe!

Ellie tovább nyomogatta a gombokat, közeledett az utolsóhoz.

Tim halálra volt rémülve. - Engedd el a kerítést - ordított Grant.

- Már rendben vagyok. Mindjárt leérek.

- Arra nincs idő. Ugorj le! Ugorj!

Ellie az utolsó gombhoz ért.

A kerítés halkán felzúmmögött, miközben Tim felé mászott. - Majdnem lent vagyok - mondta.

Ebben a pillanatban a kerítés ijesztő pukkanással életre kelt.

Tim a földre zuhant.

- Tim! - mondta rémülten Grant. Odarohant hozzá és a hátára fordította.

- Nem lélegzik.

ELLIE FIGYELTE, HOGY A LÁMPÁK SORBAN FELGYULLADNAK a gépházban. A fényár feléje tartott. Pislogott egyet és akkor meglátta... a raptor ott volt a műszertábla mögött!

Ellie visszafelé futott, ugyanarra, amerre jött és futtában becsapott maga után egy drótháló-ajtót. A raptor keresztülszakította az ajtót. A lány elérte a külső ajtót és teljes erővel bevágta maga mögött. A raptor a lépcső tetején vicsgorgott.

LEX SZINTE MAGÁN KÍVÜL VOLT,

miközben Grant mesterséges légzést alkalmazott Timen. Felváltva vagy tizenöt-ször összepréselte a fiú mellkasát, majd kétszer levegőt lehelt a szájába.

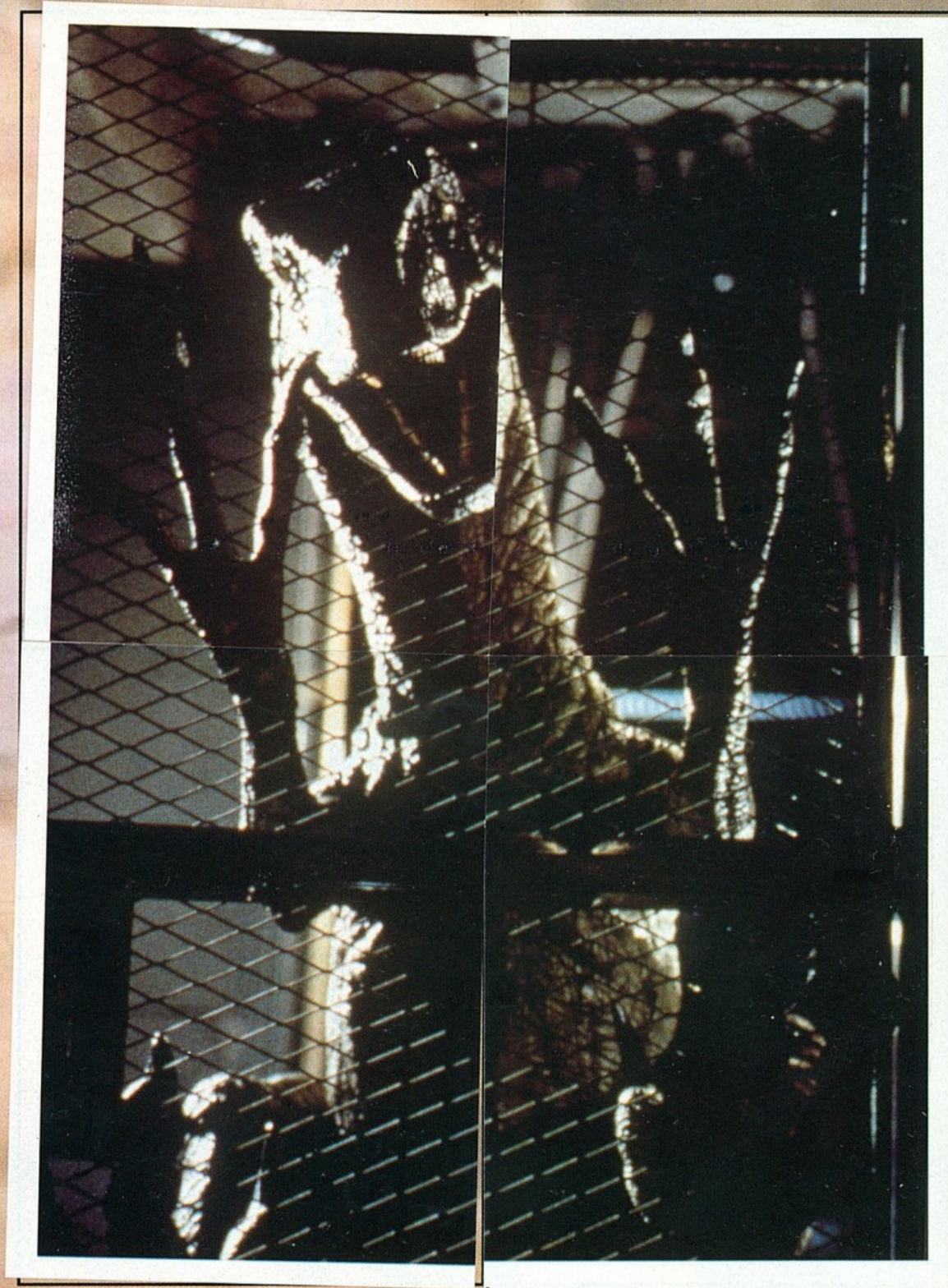
Tim végre magához tért, de nem volt képes megszólalni.

MULDOON egy kidőlt fa mellett állt. A raptor odébb szökött a lombok sűrűjében. Muldoon követte. A raptor hirtelen megállt, s Muldoon is ezt tette.

Egy kígyó siklott el valami mellett, ami úgy nézett ki, mint egy nagy virág írisze.

A „virág” pislantott egyet - a raptor szeme volt az. Muldoon észrevette és felemelte a fegyvert. A szája szöglete már-már mosolyra rándult, ahogy az állat lassan láthatóvá vált a növényzetben. Gondosan célzott, s az ujjja megfeszült a ravaszon. - Megvagy!

Hirtelen eltűnt a mosoly az arcáról. Tágra nyitotta a szemét és oldalra sandított... onnan érkezett a támadás. Egy másik raptor tört elő ordítva a levelek közül és rávetette magát.

AMIKOR GRANT, TIM ÉS LEX BELÉ-
PETT, a kihalt látogatóközpont úgy né-
zett ki, mintha az őserdő átvette volna fö-
lötte a hatalmat.

Bementek az étterembe és Grant leültette
Timet az egyik székbe. - Elmegyek meg-
keresni a többieket és megpróbálok orvost
keríteni. Lex, vigyázol addig az öcsédre?

- Igen.

A férfi kedvesen felborzolta Tim kusza
haját, s a fiú elmosolyodott.

- Tim, igazi hős vagy!

Egy raptor lopódzott előre a látó-
gatóközpont előcsarnokában.

-Tudsz futni? - kérdezte Lex.

- Nem hiszem.

Lex átkarolta testvérét és magával húzta a
konyhába. Becsukta a fémajtót. A zár nem
záródott rá. A raptor feje tűnt fel a kony-
haajtón levő kerek ablakban. Aztán az ajtó
aljánál kezdett szimatolni.

GRANT AZ ÉPÜLETEK KÖZÖTT hú-
zódo ösvényre ért és maga sem tudta pon-

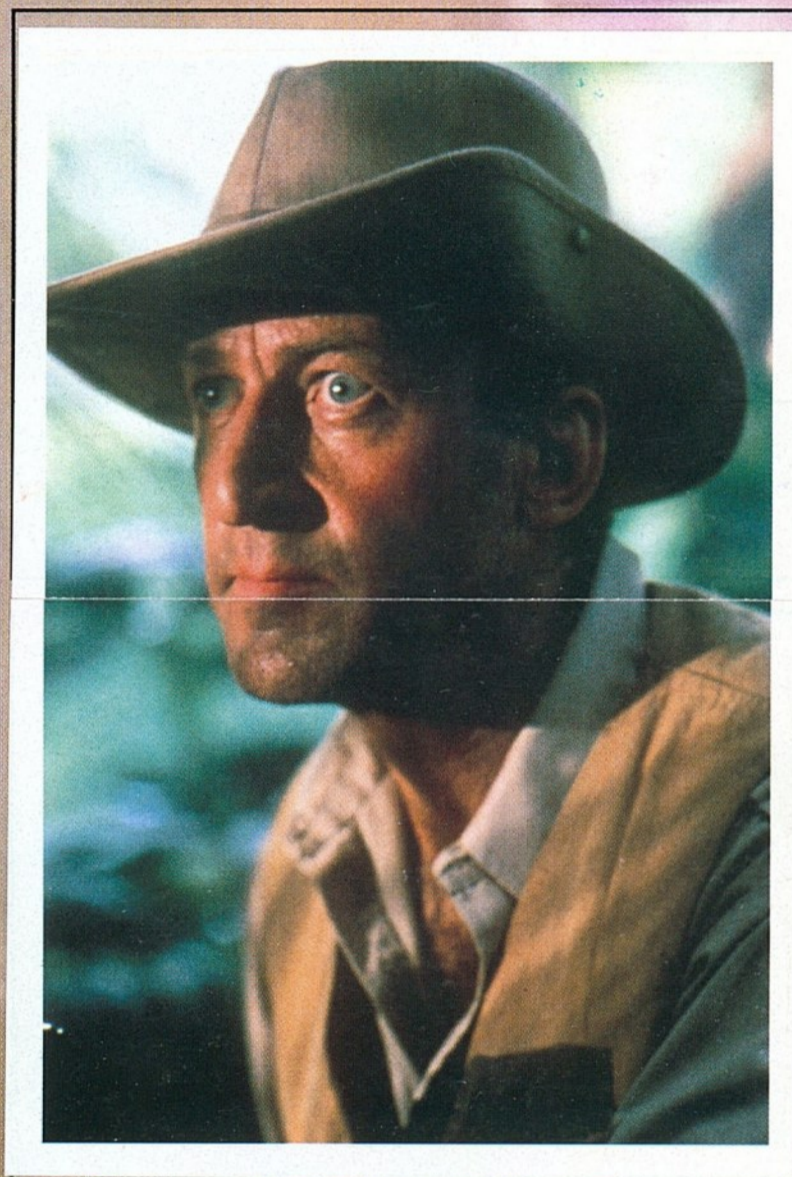
tosan, hova megy. Kiáltást hallott és meg-
fordult. Ellie-t pillantotta meg, aki a kerít-
és túloldaláról integetett felé.

Odaszáguldott a lányhoz. Ellie kinyitotta
a kaput és nagy dördüléssel vágta be mö-
götte. Szorosan átölelték egymást.

Rohantak a bunkerbe. Grant becsúsztatta
a töltényeket a vadászfegyverbe.

- Szóval, két raptor van még? A hamadikat
biztos, hogy bezártad?

- Igen, hacsak nem tudják, hogyan műkö-
dik a kilincs - mondta Ellie.

A RAPTOR félrebillentette a fejét, majd megbökte a kilincset az orrával. Semmi sem történt. Ekkor az egyik karmát nyújtotta előre.

Az ajtó kinyílt és az állat a bejáratból firkész pillantást vetett körbe a konyhában. Közvetlenül mögötte egy másik raptor állt. Lex és Tim megpróbáltak minél tovább kúszni.

Az egyik raptor felugrott a pultra, lábasokat és fazekakat lökve a földre. Az egyik pörgő fémfedő hosszan csörömpölt, amíg meg nem állt - hangja egy pillanatra zavarba ejtette az állatokat.

Ismét megindultak, szimatolva, Tim irányába. Lex fölcsúszta egy fémszekrényke ajtaját, és bemászott. Tim látta, hogy a raptorok a nővére felé fordultak. Észrevette, hogy a konyha túloldalán egy hűtőkamra nyílik. Az ajtaján kézi biztosí-

tó retesz is volt.

Az egyik raptor felfedezte Lex tükörképét a fényes szekrényajtón. A lány éppen kétségbeesve próbálta lehúzni a szekrényke ajtaját. Beragadt. A másik raptor Timet pillantotta meg, aki felrántotta a hűtőkamra ajtaját. A padló síkos volt, a raptor megcsúszott és elzúgott mellette, egyenesen be a hűtőbe. Tim feltápáskodott és kiugrott az ajtón.

Amint az öccse kint volt, Lex becsapta az ajtót. Amikor az állat visszahúzódott a hűtőbe, Tim beakasztotta a kilincset rögzítő biztosító pecket.

Ekkor már a másik raptor is talpra állt.

Lex átkarolta Timet és az étterem felé iszkoltak. Ahogy visszanéztek a válluk fölött, belerohantak az előttük álló sötét árnyékba. Grant volt az és Ellie.

- Menjünk - mondta Grant felkapva Timet

és a folyosó felé igyekeztek. Elérték a vezérlőtermet.

- Nem tudunk segítséget hívni? - kérdezte a kislány.

- Előbb újra kell indítanunk a rendszert - válaszolt Ellie.

Grant az ajtónál volt. - Hé! A zár nem mű... A két gyerek felsikított, amikor valami keményen nekicsapódott az ajtónak odakintről. A raptor próbált betörni a terembe.

- Indítsd az ajtózáro rendszert!

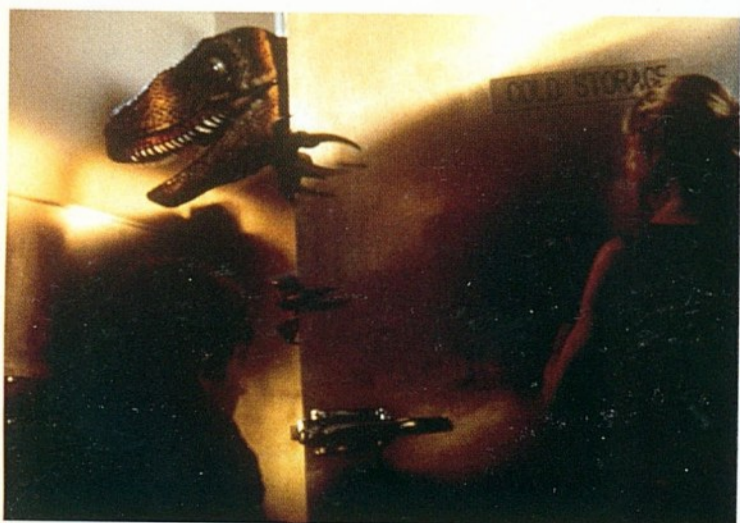
- Nem bírod egyedül tartani az ajtót! - kiabált vissza Ellie.

Lex meredten figyelte a képernyőt, míg ujjai sebesen szaladgáltak a billentyűzeten. A komputer engedelmeskedett a parancsainak.

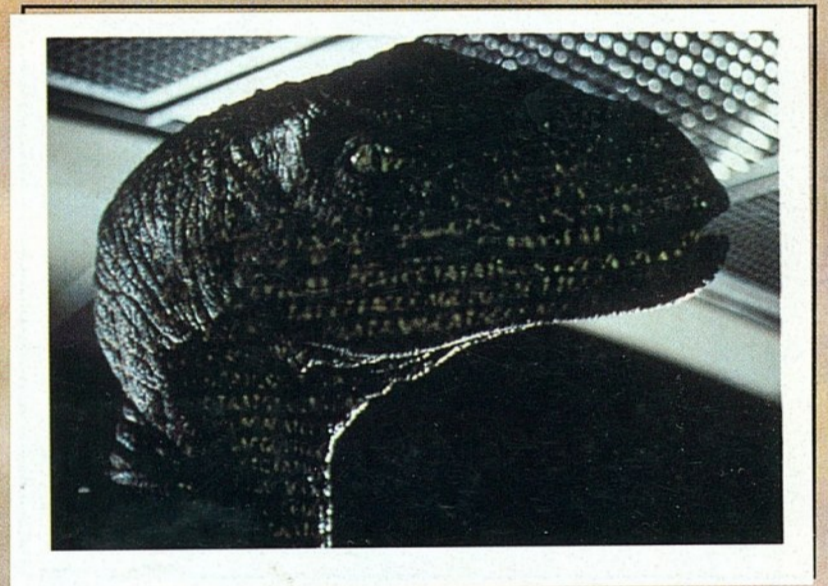
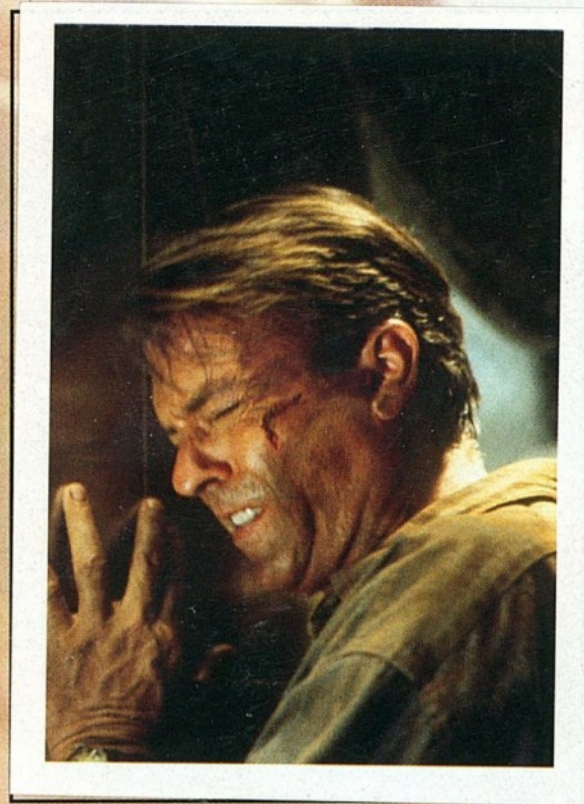
- Siess, Lexie - sürgette Tim.

A komputer sípolt egyet és a zár felzúmmögött, a zár bekattant és kizárta a raptort.

HAMMOND ÉS MALCOLM egymásra néztek, amikor a bunkerben felcsörgött a telefon. Hammond rácsapott a kagylóra.
- ...Grant! - Működik a telefon - mondta Grant. -Hívja fel a szárazföldet... Malcolm fülelt, hogy halljon valamit. - ...küldjék ide a helikoptert... - Grant hangja a mondat közepén elhallgatott. Három lövés hallatszott.
- Grant! Grant! - kiáltotta Hammond.
Nem jött válasz.

HÁROM SZILÁNKOKTÓL SZEGÉLYEZETT lyuk látszott az ablaküvegen, Grant fegyvere pedig füstölögve hevert a padlón, az üres töltényhüvelyek mellett. A férfi egy létra tetejéről éppen fölsegítette Timet a terem fölött húzódó szerelőjára. Lex és Ellie már fent voltak.

A raptor valósággal berobbant a vezérlőbe és a billegő mennyezetet figyelte. Azután nagyot ugorva, fejével nekicsapódott az egyik elemnek éppen az emberek mögött.

- Gyorsan, a légvezetékbe - mondta Grant. Ahogy a légvezeték felé vették az irányt, a raptor ismét áttört a padlón. Ezúttal a Lex alatti elemet nyomta föl a fejével és a sikoltozó kislányt a plafonnak szorította. Grant csizmájával oldalról teljes erejéből belerúgott a raptor fejébe.

Az előcsarnokban álló félkész csontvázak fölött voltak.

- Itt lemegyünk - mondta Grant, és óvatosan a sauropoda csontváza mellett álló állványzatra ereszkedett. - Rendben van. Gyertek.

- Nem lesz semmi baj - mondta Ellie.

A raptor is az állványra érkezett. Vödrök és tégelyek repültek le az emelvényről.

- Gyorsan, le a földre! Ugorjatok! - kiáltotta Grant. A raptor vicsorgott és ugrott - ezúttal a sauropoda csontváz nyakán landolt. Az egyik rögzítőkötél kiszakadt a mennyezetből és az egész tákolmány

összedőlt. Grant, Ellie, a gyerekek és a raptor a ripityára tört csontok zuhatagában zuhantak lefelé és keményen a padlónak ütődtek. A raptor a hátára esett és vonaglott. Grant és Ellie futásra készen felkapták a gyerekeket, aztán földbe gyökerezett a lábuk. Egy másik raptor állt a kijáratnál.

Nem volt hová elbújniuk.

Ebben a pillanatban árnyék borított el mindent. Iszonyú roppanás hallatszott - egy hatalmas fej jelent meg a magasból. A kétméteres állkapcsok összezárultak az egyik raptor körül.

Grant és a többiek elképedve nézték a tyrannosaurusz szájában hat méter magasán vergődő raptort.

Fékcsikorgás hallatszott a kapu előtt, a dzsip érkezett meg. Hammond és Malcolm ültek benne.

A második raptor elfordult az emberektől és a Rex oldalának ugrott. A Rex felbődült fájdalmában.

A társaság kikerülte a viaskodókat és a kapun keresztül a dzsip felé igyekeztek.

A dzsipből még látták a Rexet. Az óriási fark csapott egyet és miszlikké zúzta a tyrannosaurusz csontvázat.

Hammond megállította a dzsipet. Mindnyájan visszabámultak a Rexre, amely királyként állt a záporozó csontesőben.

- Jut eszembe, Mr. Hammond - szólalt meg Grant —, hosszas vívódás után úgy

döntöttem, nem támogatom a Jurassic Park tervét!

- Már én sem - válaszolt Hammond és gázt adott.

SENKI SEM SZÓLT EGY SZÓT SEM, amikor a helikopter felszállt, s a Jurassic Park fölé emelkedett.

A tyrannosaurusz felnézett a helikopterre, hátracsapta a fejét és bömbölt, Malcolm kimerülten hátradőlt. Hammond lenézett a Jurassic Parkra és könnyes volt a szeme.

Grant a helikopter hátuljában ült a gyerekekkel, karjait köréjük fonva. Ellie mosolygott, és átült melléjük. Grant másik karjával átölelte, Ellie pedig a férfi kezét szorosán két keze közé fogta.

Az eltökélt és kicsit féltékeny Lex Grant másik kezét fogta két keze közé - pont ugyanúgy, mint Ellie.

Grant kinézett az ablakon. Közvetlenül a helikopter alatt egy hatalmas tengeri madárraj repült, a madarak le-lecsaptak az alattuk úszó haltömegre.

A helikopter motorja felberregett és százmadár repült szerte, a szélrózsa minden irányába - kecsesen és fenségesen.

Grant elvigyorodott és gyengéden oldalba bökte Timet, aki mosolygott és kibámult a madarakra, amint azok ismét egy csapatba verődtek és méltóságteljesen szárnyra keltek a nap felé.

HA EGÉSZSÉGRE SZOMJAZIK!

PLUSSSZ[®]

A PLUSSSZ pezsgőtablettákat már nem kell bemutatni Önnek. Sok-sok ezren használják valamelyik, vagy mind-egyik fajtáját. A népszerűség korántsem véletlen! Melyikünk ne akarna egészségesebb, frissebb, fiatalosabb vagy éppen jobb kedélyű lenni manapság. A PLUSSSZ tabletták éppen ezt a kívánságot teljesítik, hiszen kellemes ízük mellett más és más területen vannak szervezetünk segítségére a mindennapok erőltetett menetében. A PLUSSSZ-ban mindenki bízhat! A Pharmavit gyógyszerhez illő körültekintéssel és precizitással állítja elő, és jótékony hatása mindig garantált, hiszen vitaminok és ásványi anyagok gondoskodnak jó közérzetéről. A PLUSSSZ ma már szinte életforma. Aki használja, jobban érzi magát. Aki nem, az előbb vagy utóbb rátalál! Nem azért, mert Egerszegi Krisztina ajánlja, nem azért, mert divat, még csak azért sem, hogy megnyugtassa lelkiismeretét. Egyszerűen azért, mert aki megkóstolja ráébred, hogy a PLUSSSZ az a szükséges PLUSSSZ, amire mindannyiunknak szüksége van! A termékskála pedig egyre bővül...

PLUSSSZ: A FELOLDÓDÁS ÉLMÉNYE

Pharmavit[®]